

Forslag

til

Lov om almindelig omsætningsafgift.

Fremsat den 7. december 1966 af *finansministeren*.

§ 1. Efter denne lovs bestemmelser skal der svares en afgift til statskassen i alle led af den erhvervsmæssige omsætning af varer og ydelser samt ved indførsel af varer fra udlandet.

I. Afgiftspligtige varer og ydelser.

§ 2. Afgiftspligten omfatter alle nye og brugte varer. Gas, vand, elektricitet, varme o. lign. anses som varer.

Stk. 2. Afgiftspligten omfatter endvidere følgende ydelser:

- a. Arbejdsydelser på varer, herunder fremstilling, bearbejdning, montering, afprøvning, analyse, forandring, reparation, vedligeholdelse og rengøring samt konstruktion og formgivning af varer.
- b. Udlejning af varer.
- c. Arbejdsydelser på jord, bygninger og anden fast ejendom, herunder jordbearbejdning, udgravning, planering, opførelse, ombygning, reparation, vedligeholdelse og rengøring.
- d. Projekteringsarbejde og anden teknisk bistand i forbindelse med anlæg, opførelse, ombygning, indretning, reparation og vedligeholdelse m. v. af bygninger og anden fast ejendom.
- e. Transport og opbevaring af varer samt spedition, toldklarering o. lign. Befordring af personer.
- f. Telefon, telegraf, telex o. lign.
- g. Reklame. Annoncer.
- h. Maskinskrivning, hulkortservice, elektronisk databehandling o. lign. samt markedsanalyse.
- i. Hårpleje, skønhedspleje o. lign.

Finansmin. j. nr. DT. 3. F. 1430-1966.

- j. Udlejning af værelser i hoteller, gæstgiverier, moteller o. lign. samt i pensionater, der driver virksomhed, hvortil der kræves adkomst på beværter- eller gæstgavernæring eller tilladelse i henhold til § 24, stk. 1, i beværterloven.
- k. Servering i restaurationer, hoteller, gæstgiverier, konditorier, kaffebarer o. lign. samt servering ved sådanne lejligheder, hvortil der kræves tilladelse i henhold til § 21 i beværterloven. Servering i de i punkt j omhandlede pensionater.
- l. Forlystelser, herunder teaterforestillinger, biografforestillinger, koncerter, varietéforestillinger og offentlige baller.
- m. Radio- og fjernsynsudsendelser.

II. Virksomheder, der skal svare afgift.

§ 3. Afgiften svares af:

- a. Den, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed med afsætning af de i § 2 omhandlede varer og ydelser.
- b. Andelsforeninger og andre foreninger, selv om foreningen kun afsætter til medlemmer eller kun afsætter medlemmers varer og ydelser.
- c. Offentlige institutioner, der afsætter de i § 2 omhandlede varer og ydelser.
- d. Den, der foranstalter auktioner afholdt.

Stk. 2. Finansministeren kan pålægge virksomheder, herunder foreninger og offentlige institutioner, der ikke afsætter de i § 2 omhandlede varer og ydelser, at svare afgift af varer og ydelser, der fremstilles eller præsteres til virksomhedens eget brug, for så vidt dette skønnes nødvendigt af hensyn

til virksomheder, der afsætter tilsvarende varer og ydelser.

Stk. 3. Levering af gas, vand, elektricitet og varme som led i udlejning af hus eller husrum medfører ikke pligt til at svare afgift.

§ 4. Den, hvis omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser ikke overstiger 5.000 kr. årlig, skal ikke svare afgift efter § 3.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte regler, hvorefter andre grupper af virksomheder fritages for at svare afgift efter § 3.

§ 5. Den, der efter §§ 3-4 skal svare afgift, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos toldvæsenet.

Stk. 2. Har den pågældende flere virksomheder, anmeldes disse til registrering under ét. Såfremt der føres særskilt regnskab for de enkelte virksomheder, kan virksomhederne dog på nærmere af finansministeren fastsatte betingelser registreres hver for sig.

Stk. 3. Registreringspligtige virksomheder, der ikke har samme ejer, kan efter begæring registreres under ét.

Stk. 4. Virksomheder, der registreres under ét, betragtes som én virksomhed.

Stk. 5. Anmeldelse til registrering skal ske senest 8 dage, før virksomheden påbegyndes. Ændringer i en virksomheds ejerforhold, ansvarlige ledelse eller beliggenhed skal anmeldes inden 8 dage efter, at ændringen er sket.

Stk. 6. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 6. Finansministeren kan fastsætte regler, hvorefter virksomheder, der afsætter andre ydelser end dem, der er nævnt i § 2, efter anmodning kan registreres (frivillig registrering).

Stk. 2. Frivilligt registrerede virksomheder skal svare afgift af omsætningen af ydelser, der omfattes af den frivillige registrering.

Stk. 3. Frivillig registrering kan tidligst ophæves 2 år efter registreringen.

III. Afgiftspligtig værdi.

§ 7. Ved afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser er den afgiftspligtige værdi

vederlaget, heri ikke indbefattet afgiften efter denne lov.

Stk. 2. I den afgiftspligtige værdi medregnes:

- a. De afgifter i henhold til andre afgiftslove, der er opkrævet af tidligere omsætningsled eller betalt ved indførsel fra udlandet, eller som det påhviler virksomheden at betale i forbindelse med den pågældende omsætning.
- b. De udgifter til emballage, forsendelse, forsikring o. lign., som indgår i prisen, eller for hvilke leverandøren afkræver modtageren særskilt betaling.
- c. Tilslutnings- og oprettelsesafgifter og andre beløb, som leverandøren afkræver modtageren som betingelse for levering af varer og afgiftspligtige ydelser.
- d. Agentprovision o. lign. samt auktions-salær.
- e. Kasserabatter og andre rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen (faktureringen).
- f. Afbetalingstillæg, finansieringstillæg, rentetillæg o. lign., jfr. dog stk. 3.

Stk. 3. Renter, der beregnes af den til enhver tid skyldige del af købesummen, kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi på betingelse af, at det af købekontrakten eller bilag vedrørende betalingerne fremgår, hvor meget renten udgør af de enkelte betalinger.

§ 8. For varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes af virksomhedens indehaver, er den afgiftspligtige værdi indkøbsprisen eller fremstillingsprisen, heri ikke indbefattet afgiften efter denne lov, jfr. dog stk. 3. Det samme gælder varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, eller til formål som nævnt i § 18, stk. 3. I den afgiftspligtige værdi medregnes afgifter som anført i § 7, stk. 2, punkt a. Har virksomheden selv indført varerne fra udlandet, anses en i overensstemmelse med toldlovens kapitel 13 A fastsat værdi tillagt tolden som indkøbsprisen.

Stk. 2. For varer og afgiftspligtige ydelser, der helt eller delvis leveres mod anden betaling end penge (byttehandel), er den afgiftspligtige værdi virksomhedens almindelige pris ved afsætning af den pågældende vare eller ydelse. Findes der ikke en sådan

almindelig salgspris, er den afgiftspligtige værdi en kalkuleret salgspris, der skal omfatte samtlige de omkostninger og den avance, der i almindelighed indgår i den afgiftspligtige værdi for varer eller ydelser af den pågældende art.

Stk. 3. For varer og afgiftspligtige ydelser, som en virksomhed anvender ved opførelse af fast ejendom til brug for virksomhedens indehaver, fastsættes den afgiftspligtige værdi på den i stk. 2 anførte måde. Det samme gælder varer og afgiftspligtige ydelser, som virksomheden anvender ved opførelse af fast ejendom for egen regning, når ejendommen skal benyttes til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, herunder til salg eller udlejning, eller til formål som nævnt i § 18, stk. 3.

§ 9. Består der mellem leverandøren og modtageren af varer og afgiftspligtige ydelser et interessesællesskab, f. eks. således, at den ene er økonomisk interesseret i den anden parts virksomhed eller ejendom, kan finansministeren påbyde, at den afgiftspligtige værdi skal fastsættes på den i § 8, stk. 2, anførte måde.

Stk. 2. Finansministeren kan for grupper af virksomheder fastsætte standardbeløb, hvorefter varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes som nævnt i § 8, stk. 1, kan afgiftsberigtiges. I tilfælde, hvor den afgiftspligtige værdi opgøres på grundlag af en kalkulation, kan der ligeledes fastsættes regler om afgiftsberigtigelse efter standardbeløb.

§ 10. Forhandleres afsætning af brugte personmotorkøretøjer, herunder kombinerede person- og varemotorkøretøjer, for hvilke der ikke ved overdragelsen til forhandleren er faktureret afgift efter denne lov, kan afgiftsberigtiges på grundlag af en afgiftspligtig værdi, der udgør $\frac{10}{11}$ af forskellen mellem indkøbsprisen og salgsprisen indbefattet afgiften. Overstiger salgsprisen ikke indkøbsprisen, beregnes ingen afgift.

Stk. 2. Beregnes afgiften på det i stk. 1 anførte grundlag, må der ikke anføres afgiftsbeløb på forhandlerens salgsfaktura.

Stk. 3. Som brugte køretøjer anses køretøjer, der på tidspunktet for erhvervelsen er eller har været registreret her i landet, jfr. færdselslovens § 11, stk. 1.

IV. Den afgiftspligtige omsætnings omfang.

§ 11. De registrerede virksomheders afgiftspligtige omsætning omfatter leverancer mod betaling samt de af virksomheden fremstillede eller forhandlede varer og afgiftspligtige ydelser, som tages i anvendelse af virksomhedens indehaver. Den afgiftspligtige omsætning omfatter endvidere varer og afgiftspligtige ydelser, der tages i anvendelse til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, eller til formål som nævnt i § 18, stk. 3.

Stk. 2. Til den afgiftspligtige omsætning medregnes afsætning m. v. af varer, som virksomheden har modtaget i kommission eller konsignation.

Stk. 3. Afsætning m. v. af virksomhedens maskiner og andre driftsmidler medregnes til den afgiftspligtige omsætning. Det samme gælder varelager, maskiner og andre driftsmidler ved virksomhedens afmeldelse fra registrering.

§ 12. Den afgiftspligtige omsætning omfatter ikke:

- Varer, der af virksomheden udføres til udlandet, og ydelser, der præsteres i udlandet.
- Transport af varer her i landet, når transporten sker direkte til eller fra udlandet.
- Arbejdsydelser på varer, når ydelsen præsteres for udenlandsk regning, og varerne efter behandlingen udføres til udlandet, samt konstruktion og formgivning af varer for udenlandsk regning, når varens fremstilling skal ske i udlandet.
- Projekteringsarbejde m. v. vedrørende bygninger og anden fast ejendom beliggende i udlandet.
- Nødvendigt udstyr og proviant, der leveres til brug om bord i luftfartøjer og skibe i udenrigs fart, bortset fra lystfartøjer.
- Reparations-, vedligeholdelses- og installationsarbejde på luftfartøjer og skibe i udenrigs fart, bortset fra lystfartøjer.

Stk. 2. Til den afgiftspligtige omsætning medregnes ikke afsætning af varer, der er anskaffet eller taget i anvendelse udelukkende til de i § 18, stk. 3, omhandlede formål.

Stk. 3. Overdragelse af varelager, maskiner og andre driftsmidler medregnes ikke til den afgiftspligtige omsætning, når overdragelsen sker som led i en overdragelse af virksomheden eller en del af denne, og den ny indehaver driver registreret virksomhed. Virksomheden skal inden 8 dage efter overdragelsen give toldvæsenet meddelelse om den ny indehavers navn og adresse samt om salgsprisen for varelager, maskiner og andre driftsmidler, der overdrages.

V. Opgørelse af den afgiftspligtige omsætning.

§ 13. Den afgiftspligtige omsætning kan efter virksomhedens valg opgøres enten på grundlag af modtagne betalinger, jfr. § 14, eller på grundlag af foretagne leverancer, jfr. § 15.

Stk. 2. Ved anmeldelsen til registrering skal virksomheden angive, hvilken opgørelsesmåde den ønsker at anvende.

Stk. 3. Virksomheden kan ændre opgørelsesmåden, når der i forbindelse hermed foretages en regulering af afgiften på udstående fordringer og gældsposter. Anmeldelse herom skal ske senest 1 måned, før ændringen ønskes iværksat. Virksomheder, der ændrer opgørelsesmåde, kan ikke inden for de følgende 2 år foretage ny ændring.

§ 14. For virksomheder, der opgør omsætningen på grundlag af modtagne betalinger, er den afgiftspligtige omsætning i en afgiftsperiode ^{10/11} af de i perioden modtagne betalinger for varer og afgiftspligtige ydelser, d. v. s. de modtagne betalinger med fradrag af afgiften efter denne lov.

Stk. 2. Som modtagne betalinger anses beløb, der er udlignet ved modregning, samt værdien af varer og andre ydelser, der er modtaget i bytte.

Stk. 3. Udstedes pantebrev til hel eller delvis betaling for varer og afgiftspligtige ydelser, anses pantebrevets pålydende beløb som modtaget betaling i den afgiftsperiode, i hvilken virksomheden modtager pantebrevet.

Stk. 4. Diskonteres en veksler, anses dens pålydende beløb som modtaget betaling i den afgiftsperiode, i hvilken diskonteringen sker. Indfried virksomheden selv en veksler, kan beløbet fradrages ved opgørelse af de modtagne betalinger.

Stk. 5. Såfremt købekontrakter, herunder afbetalingskontrakter, afhændes, anses et beløb svarende til den ikke betalte del af kontraktens pålydende — bortset fra renter, der i henhold til § 7, stk. 3, kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi — som modtaget betaling i den afgiftsperiode, i hvilken afhændelsen sker.

Stk. 6. Såfremt en kasserabat eller anden rabat, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen (faktureringen), bliver effektiv, skal et beløb svarende til den ydede rabat tillægges ved opgørelse af de modtagne betalinger i den afgiftsperiode, hvori rabatten er ydet.

Stk. 7. Ved opgørelse af de modtagne betalinger kan der foretages fradrag af beløb, der er udbetalt til kunder for varer, som virksomheden har modtaget retur.

Stk. 8. Varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes af virksomhedens indehaver, medregnes til den afgiftspligtige omsætning for den afgiftsperiode, i hvilken de er taget i anvendelse. Det samme gælder varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, eller til formål som nævnt i § 18, stk. 3.

Stk. 9. Såfremt den afgiftspligtige værdi fastsættes efter § 10, stk. 1, skal der ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning for den afgiftsperiode, i hvilken leveringen sker, medregnes et beløb svarende til den afgiftspligtige værdi. Betalingen for de pågældende leverancer medregnes ikke til den afgiftspligtige omsætning.

Stk. 10. Består der et interesséfællesskab mellem leverandøren og modtageren, jfr. § 9, stk. 1, kan finansministeren påbyde, at leverancerne medregnes i omsætningen på den i stk. 9 anførte måde.

§ 15. For virksomheder, der opgør omsætningen på grundlag af foretagne leverancer, er den afgiftspligtige omsætning i en afgiftsperiode den samlede afgiftspligtige værdi for de i perioden foretagne leverancer af varer og afgiftspligtige ydelser.

Stk. 2. Udstedes faktura over en leverance, vil faktureringstidspunktet kunne anses som leveringstidspunkt i afgiftsmæssig henseende. Betales leverancen helt eller delvis inden fakturaens udstedelse, skal de modtagne beløb dog medregnes i omsæt-

ningen for den afgiftsperiode, i hvilken betaling har fundet sted.

Stk. 3. Ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning kan fradrages $\frac{10}{11}$ af beløb, der er godtgjort kunder for varer, som virksomheden har modtaget retur.

Stk. 4. Ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning kan fradrages $\frac{10}{11}$ af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og afgiftspligtige ydelser. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvis, skal $\frac{10}{11}$ af de modtagne beløb medregnes i den afgiftspligtige omsætning.

Stk. 5. Varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes af virksomhedens indehaver, medregnes til den afgiftspligtige omsætning for den afgiftsperiode, i hvilken de er taget i anvendelse. Det samme gælder varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, eller til formål som nævnt i § 18, stk. 3.

VI. Afgiftssatsen.

§ 16. Afgiften udgør 10 pct. af den afgiftspligtige omsætning.

VII. Virksomhedernes afgiftstilsvar.

§ 17. Registrerede virksomheder skal for hver afgiftsperiode til statskassen indbetale forskellen mellem udgående og indgående afgift, jfr. § 22. Såfremt den indgående afgift for en afgiftsperiode overstiger den udgående afgift for samme periode, får virksomheden forskellen godtgjort efter reglerne i § 25.

Stk. 2. Den udgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften af virksomhedens afgiftspligtige omsætning i perioden, jfr. afsnit V.

Stk. 3. Den indgående afgift er afgiften efter denne lov på virksomhedens indkøb m. v. af varer og afgiftspligtige ydelser til brug for virksomheden, jfr. dog § 18.

Stk. 4. For virksomheder, der opgør den afgiftspligtige omsætning på grundlag af modtagne betalinger, jfr. § 14, er den indgående afgift i en afgiftsperiode $\frac{1}{11}$ af de beløb, som virksomheden i perioden har betalt for leverancer, der er faktureret med afgift, samt den afgift, som virksomheden

i perioden har betalt ved indførsel fra udlandet.

Stk. 5. For virksomheder, der opgør den afgiftspligtige omsætning på grundlag af foretagne leverancer, jfr. § 15, er den indgående afgift i en afgiftsperiode den afgift, der i perioden er faktureret til virksomheden af dens leverandører, samt den afgift, som virksomheden i perioden har betalt ved indførsel fra udlandet.

§ 18. Til den indgående afgift medregnes alene afgift af indkøb m. v., der udelukkende vedrører omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte regler, hvorefter der til den indgående afgift kan medregnes nærmere fastsatte andele af afgiften på indkøb m. v., som ikke udelukkende vedrører omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser.

Stk. 3. Til den indgående afgift kan ikke medregnes afgiften af indkøb m. v., som vedrører:

- Kost til virksomhedens indehaver og personale.
- Anskaffelse og drift af bolig for virksomhedens indehaver og personale.
- Naturalafønning af virksomhedens personale.
- Anskaffelse og drift af vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, feriehus, sommerhuse o. lign. for virksomhedens personale.
- Repræsentation og gaver.
- Personbefordring, herunder anskaffelse og drift af personkøretøjer, samt hotelophold.

Stk. 4. Såfremt varer m. v., der anvendes af virksomhedens indehaver, medregnes til virksomhedens afgiftspligtige omsætning efter § 11, stk. 1, kan afgiften af indkøbene medregnes til den indgående afgift. Det samme gælder varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, eller til formål som nævnt i stk. 3.

Stk. 5. Såfremt virksomheden driver erhvervs-mæssig personbefordring eller udlejning af personkøretøjer, kan afgiften af indkøb m. v. til dette formål uanset bestemmelsen i stk. 3, punkt f, medregnes til virksomhedens indgående afgift.

VIII. Regnskabsbestemmelser.

§ 19. For enhver leverance af varer eller afgiftspligtige ydelser fra en registreret virksomhed skal der til modtageren udstedes en dateret faktura med oplysning om leverandørens navn og adresse, modtagerens navn og adresse samt leverancens art, omfang, afgiftspligtige værdi og afgiftsbeløbet. Sker der efter fakturaens udstedelse returnering af varer, skal der udstedes kreditnota med henvisning til den tidligere leverance. Det samme gælder, hvis leverandøren efter fakturaens udstedelse giver afslag i prisen på leverancen, og afslaget ikke har karakter af rabat, jfr. § 7, stk. 2, punkt e. Finder efterbetaling sted, skal der udstedes efterbetalingsfaktura med henvisning til den tidligere leverance. Kopi af fakturaer og kreditnotaer skal opbevares af leverandøren.

Stk. 2. Faktureringspligten anses for opfyldt, såfremt modtageren af den afgiftspligtige leverance til leverandøren udsteder afregningsbilag, der opfylder de i stk. 1 fastsatte bestemmelser om fakturaer. Afregningsbilagene skal opbevares af leverandøren.

Stk. 3. Såfremt en faktura eller et afregningsbilag omfatter både afgiftspligtige og afgiftsfri leverancer, skal de afgiftspligtige leverancer opføres for sig med særskilt sammentælling.

Stk. 4. Efter finansministerens nærmere bestemmelse kan reglerne i stk. 1 om fakturaernes indhold fraviges for transportvirksomheder og for virksomheder, der afsætter varer på Københavns Grønttorv.

Stk. 5. Detailhandlere og andre virksomheder, hvis afsætning overvejende sker til private forbrugere, er fritaget for at udstede fakturaer efter reglerne i stk. 1.

Stk. 6. Virksomheder, der ikke er registrerede, må ikke anføre afgiftsbeløb på de af virksomheden udstedte fakturaer.

Stk. 7. Ved prisangivelser for varer og afgiftspligtige ydelser skal det tydeligt tilkendegives, hvis prisen ikke indbefatter afgift efter denne lov.

§ 20. Registrerede virksomheder skal føre et regnskab over indkøb og afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, der kan danne

grundlag for opgørelse af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen med afgiftens rigtige erlæggelse.

Stk. 2. Regnskabet skal indeholde en særlig konto, hvoraf størrelsen af den indgående og den udgående afgift fremgår. Virksomheder, der opgør den afgiftspligtige omsætning på grundlag af modtagne betalinger, jfr. § 14, kan føre afgiftskontoen ved månedlige posteringer af indgående og udgående afgift, såfremt regnskabet føres således, at afgiftsbeløbene direkte kan beregnes på grundlag af konti over betalinger vedrørende køb og salg af varer og afgiftspligtige ydelser. Virksomheder, der opgør den afgiftspligtige omsætning på grundlag af foretagne leverancer, jfr. § 15, kan føre afgiftskontoen ved månedlige posteringer, såfremt regnskabet føres således, at afgiftsbeløbene direkte kan beregnes på grundlag af konti over køb og salg af varer og afgiftspligtige ydelser.

Stk. 3. Virksomheder, der ikke fører almindelige forretningsbøger, eller hvis forretningsbøger ikke føres i overensstemmelse med stk. 1 og 2, skal føre regnskab i et særligt regnskabs hæfte, der udleveres af toldvæsenet.

Stk. 4. Registrerede virksomheder skal til dokumentation af den indgående afgift kunne fremlægge toldkvitteringer eller fakturaer (afregningsbilag), der opfylder de i § 19, stk. 1, jfr. stk. 4, fastsatte forskrifter. Virksomheder, der opgør den indgående afgift på grundlag af betalingerne, skal endvidere kunne fremlægge dokumentation for betalingerne til virksomhedens leverandører.

Stk. 5. Finansministeren fastsætter nærmere bestemmelser vedrørende de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

§ 21. Registrerede virksomheder samt virksomheder, der i henhold til § 4, stk. 1, er fritaget for at svare afgift, skal opbevare regnskabsmaterialet, herunder fakturaer, fakturakopier og kassestrimler m. v., vedrørende køb og salg af varer og afgiftspligtige ydelser i 5 år efter regnskabsårets udgang.

Stk. 2. Registrerede virksomheder skal én gang hvert år på grundlag af en optælling

af virksomhedens varelager foretage en opgørelse af lagerets værdi.

Stk. 3. Opgørelser i henhold til stk. 2 skal indsendes til toldvæsenet inden udgangen af den følgende februar måned.

IX. Afregning af afgiften.

§ 22. Registrerede virksomheder skal senest 20 dage efter udløbet af hver afgiftsperiode til toldvæsenet angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden samt størrelsen af den omsætning, der efter § 12, stk. 1, ikke skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Angivelsen, der skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse, afgives på en særlig blanket, der også benyttes ved afgiftens indbetaling.

Stk. 2. Afgiftsperioden er kvartalet.

Stk. 3. Virksomheder, hvis udgående afgift regelmæssigt er mindre end den indgående afgift som følge af, at en væsentlig del af afsætningen efter § 12, stk. 1, ikke skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning, kan af toldvæsenet få tilladelse til at anvende kalendermåneden som afgiftsperiode. Såfremt den udgående afgift for sådanne virksomheder regelmæssigt er mindre end halvdelen af den indgående afgift, kan der gives virksomheden tilladelse til at anvende kortere afgiftsperiode end 1 måned, dog ikke under 1 uge.

Stk. 4. Ændring af afgiftsperioden kan kun ske med virkning fra begyndelsen af et kvartal, og anmodning herom må fremsættes senest 1 måned, før ændringen ønskes iværksat. Virksomheder, der får tilladelse til at anvende kortere afgiftsperiode end kvartalet, kan ikke inden for de følgende 2 år anvende kvartalet som afgiftsperiode.

§ 23. Såfremt angivelse i overensstemmelse med § 22, stk. 1, ikke foreligger rettidigt, forhøjes virksomhedens udgående afgift for den pågældende afgiftsperiode med 1 pct., dog mindst med 50 kr. og højst med 300 kr.

Stk. 2. Toldvæsenet kan meddele fritagelse for forhøjelse af afgift i henhold til stk. 1, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt.

Stk. 3. Har toldvæsenet trods påkrav ikke modtaget den i § 22, stk. 1, omhandlede angivelse senest 1 måned efter afleveringsfristens udløb, kan toldvæsenet foretage en foreløbig fastsættelse af virksomhedens afgiftstilsvaret til et skønsmæssigt beløb.

§ 24. Afgiften for en afgiftsperiode forfalder til betaling ved afgiftsperiodens udløb og skal indbetales senest 20 dage derefter.

Stk. 2. Betales afgift ikke rettidigt, skal der betales $\frac{3}{4}$ pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne, dog mindst 10 kr. Der betales ikke rente af en i henhold til § 23, stk. 1, foretaget forhøjelse af afgiften.

Stk. 3. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for afgiftens indbetaling.

§ 25. Overstiger en virksomheds indgående afgift i en afgiftsperiode den udgående afgift, udbetales det overskydende afgiftsbeløb til virksomheden. Såfremt angivelsen er modtaget rettidigt, sker udbetalingen senest 14 dage efter modtagelsen af afgiftsangivelsen for den pågældende periode.

§ 26. For betaling af afgift i henhold til bestemmelserne i denne lov hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. Er flere virksomheder, der ikke har samme ejer, registreret under ét, jfr. § 5, stk. 3, hæfter de pågældende solidarisk for betaling af afgift vedrørende de virksomheder, der er omfattet af den fælles registrering.

Stk. 2. Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i denne lov omhandlede afgifter i overensstemmelse med konkurslovens § 33, 2 c.

X. Afgift af varer, der indføres fra udlandet.

§ 27. Af varer, der indføres fra udlandet, skal der svares afgift ved indførslen. Afgiften opkræves af toldvæsenet. Bestemmelserne i toldlovens §§ 149-155 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Afgiften udgør 10 pct. af en i overensstemmelse med reglerne i toldlovens kapitel 13 A fastsat værdi tillagt tolden og eventuelle andre afgifter, der skal betales

ved indførslen, bortset fra afgiften efter denne lov.

Stk. 3. Varer, der indføres toldfrit i medfør af toldlovens § 129, punkt 2-7, 9-15 a, 17-26 og 33, samt §§ 130-132, kan indføres afgiftsfrit på tilsvarende betingelser som fastsat for den toldfri indførsel.

Stk. 4. Efter samråd med det i § 35 omhandlede nævn kan finansministeren, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, tillade afgiftsfri indførsel af varer, der indføres toldfrit i henhold til andre særlige lovbestemmelser.

Stk. 5. Varer, for hvilke betingelserne for genindførsel mod betaling af nedsat told efter toldlovens § 134 er opfyldt, kan afgiftsberigtiges med 10 pct. af omkostningerne, heri indbefattet forsendelsesomkostningerne, ved den uden for toldområdet foretagne reparation, bearbejdning m. v. tillagt tolden samt eventuelle afgifter som anført i stk. 2.

Stk. 6. Varer, som de i toldlovens § 135, stk. 1, 3 og 4, omhandlede diplomatiske udsendinge og internationale organisationer m. fl. selv indfører fra udlandet, samt det i toldlovens § 135, stk. 5, omhandlede konsulatstilbehør o. lign., som konsulater indfører fra udlandet, er fritaget for afgift på samme betingelser, som gælder for den toldfri indførsel.

Stk. 7. For varer, der genudføres, og for hvilke betingelserne for toldgodtgørelse efter toldlovens § 180, § 181 eller § 185, stk. 1, punkt 4-6, er opfyldt, kan der ydes afgiftsgodtgørelse i samme omfang, som gælder for told.

XI. Byggegodtgørelse.

§ 28. Finansministeren fastsætter efter forhandling med boligministeren bestemmelser om, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse for afgift, der er betalt af nyt byggeri til boliger, alderdomshjem, plejehjem, børneinstitutioner, hospitaler eller lignende formål samt skoler. Godtgørelsen ydes med et fast beløb pr. kvadratmeter etageareal.

XII. Kontrolbestemmelser.

§ 29. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i for-

bindelse med driften af registreringspligtige virksomheder, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde toldvæsenet fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

§ 30. Leverandører til registreringspligtige virksomheder skal på begæring meddele toldvæsenet oplysninger om deres leverancer af varer og ydelser til disse virksomheder.

Stk. 2. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele toldvæsenet oplysninger om deres indkøb af varer og ydelser til virksomheden.

Stk. 3. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m. v. hos de i stk. 1 og 2 omhandlede virksomheder samt til at gennemse kontrakter m. v. hos virksomheder, der finansierer registrerede virksomheder.

§ 31. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele toldvæsenet enhver oplysning til brug ved registrering af virksomheder og kontrollen med afgiftens betaling eller tilbagebetaling.

Stk. 2. Politiet yder toldvæsenet bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem finansministeren og justitsministeren.

§ 32. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse efter § 22, stk. 1, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift eller fået udbetalt for meget i godtgørelse, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Det samme gælder, når en virksomhed ikke har indsendt angivelsen, og det efter § 23, stk. 3, foreløbigt fastsatte afgiftstilsvaret har været for lavt.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan toldvæsenet foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed har modtaget et for stort beløb som afgiftsgodtgørelse,

og størrelsen af det beløb, som virksomheden derfor skal tilbagebetale, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i § 35 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for toldvæsenet senest 14 dage efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales $\frac{3}{4}$ pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra det tidspunkt, beløbet er afkrævet virksomheden, dog mindst 10 kr.

XIII. Straffebestemmelser.

§ 33. Med bøde straffes den, der:

- a. Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.
- b. Overtræder § 5, stk. 1, stk. 2, 1. punktum, eller stk. 5, § 10, stk. 2, § 12, stk. 3, 2. punktum, § 13, stk. 2 eller stk. 3, 2. punktum, § 19, stk. 1-3, 6 eller 7, § 20, stk. 3, § 21, § 22, stk. 1, § 29, stk. 2, § 30, stk. 1 eller 2, § 39, stk. 2, 1. punktum, eller § 40, stk. 4.
- c. Undlader at efterkomme et i medfør af § 3, stk. 2, § 9, stk. 1, eller § 14, stk. 10, meddelt påbud.
- d. Tilsidesætter vilkår, som er fastsat i henhold til § 4, stk. 2, eller § 5, stk. 2, 2. punktum.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 34. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende,

at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 33 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. De i lov om rettens pleje, kapitlerne 68, 69, 71 og 72, omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

XIV. Andre bestemmelser.

§ 35. Finansministeren nedsætter et nævn bestående af 6 medlemmer, hvoraf 4 — herunder formanden — skal være dommere.

Stk. 2. Nævnet har den endelige administrative afgørelse af:

- a. Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- b. Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi.
- c. Spørgsmål i henhold til § 17, stk. 3, og § 18, stk. 3 og 5, om den indgående afgift.
- d. Klager over de af toldvæsenet i henhold til § 32, stk. 2, foretagne skønsmæssige ansættelser.

Stk. 3. Ved nævnets behandling af en sag skal deltage mindst 3 medlemmer, hvoraf 2 dommere. Ved behandling af sager, der efter nævnets skøn kræver særlig teknisk eller handelsmæssig indsigt, kan nævnet tilkalde sagkyndige rådgivere.

Stk. 4. Den, der har anmodet nævnet om en afgørelse, har efter begæring adgang til mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Stk. 5. Bekendtgørelse af afgørelser, der træffes af nævnet, sker efter regler, som fastsættes af finansministeren.

§ 36. Med udlandet sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland samt Københavns Fri-

havn. Med udførsel af varer til udlandet sidestilles oplæggelse af varer på frilager.

§ 37. Finansministeren fastsætter bestemmelser om godtgørelse af afgift, som udenlandske virksomheder har betalt ved køb, bearbejdning m. v., opbevaring eller transport af varer, der udføres til udlandet.

§ 38. Finansministeren kan fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven, herunder foreskrive de nødvendige kontrolforanstaltninger. Endvidere kan finansministeren fastsætte de nærmere overgangsbestemmelser.

XV. Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

§ 39. Loven træder i kraft den 00. . . . . 0000.

Stk. 2. De virksomheder, der efter reglerne i afsnit II er registreringspligtige, skal anmelde sig til registrering senest den 00. . . . . 0000. Bestemmelserne i § 35 træder i kraft ved lovens kundgørelse i lovtidende.

Stk. 3. Lov nr. 211 af 16. juni 1962 om almindelig omsætningsafgift ophæves.

§ 40. Leverancer af varer og ydelser, der finder sted efter lovens ikrafttræden, skal medregnes i virksomhedernes afgiftspligtige omsætning, uanset om leverancerne er bestilt og eventuelt tillige betalt før lovens ikrafttræden. For igangværende arbejder på bygninger og anden fast ejendom skal værdien af det arbejde indbefattet materialeværdien, der udføres efter lovens ikrafttræden, medregnes.

Stk. 2. For løbende leverancer af gas, vand, elektricitet, varme, telefon o. lign., for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, skal der til den afgiftspligtige omsætning medregnes så stor en del af vederlaget for leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens slutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Den del af vederlaget, hvoraf der skal svares afgift, kan afrundes efter nærmere af finansministeren fastsatte regler. Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse for de ved

lovens ikrafttræden løbende lejemaal ved rørende varer.

Stk. 3. Til den afgiftspligtige omsætning i virksomheder, der opgør omsætningen på grundlag af modtagne betalinger, jfr. § 14, skal ikke medregnes betalinger for leverancer af varer og ydelser, der har fundet sted før lovens ikrafttræden. Betalinger, der før lovens ikrafttræden er modtaget for leverancer, der sker efter dette tidspunkt, medregnes til den afgiftspligtige omsætning for den første afgiftsperiode efter lovens ikrafttræden. Har virksomheden før lovens ikrafttræden ydet forudbetaling for leverancer, der modtages efter dette tidspunkt, kan afgiften heraf medregnes til den indgående afgift.

Stk. 4. På tidspunktet for lovens ikrafttræden skal virksomheder, der opgør omsætningen på grundlag af modtagne betalinger, foretage en specificeret opgørelse over virksomhedens udestående fordringer vedrørende omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser. Opgørelsen skal indsendes til toldvæsenet senest 1 måned efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Bestemmelserne om afgift af varer, der indføres fra udlandet, finder anvendelse på varer, hvis toldbehandling afsluttes efter lovens ikrafttræden.

§ 41. Virksomheder, der ved lovens ikrafttræden registreres i henhold til denne lov, og som ved lovens ikrafttræden har lager af varer, der er afgiftspligtige i henhold til lov nr. 211 af 16. juni 1962 om almindelig omsætningsafgift, kan få godtgørelse for den afgift, der er betalt ved virksomhedens indkøb eller indførsel af lagerbeholdningen. Godtgørelsen beregnes på grundlag af den værdi, hvoraf varerne tidligere er afgiftsberigtiget, og ydes efter den afgiftssats, der har været gældende siden 1. april 1965. Til lagerbeholdningen medregnes alene varer, der er bestemt til afsætning, herunder afsætning i forbindelse med reparation, og varer, der skal indgå som bestanddele af andre varer bestemt til afsætning eller som materialer til arbejder på fast ejendom, hvoraf der skal svares afgift efter denne lov.

Stk. 2. Som bevis for, at der er betalt afgift, skal kunne fremlægges indkøbsfakturaer, toldkvitteringer eller lignende.

Disse bilag skal opbevares i 5 år efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Det er en betingelse for at opnå afgiftsgodtgørelse i henhold til stk. 1, at en specificeret opgørelse over den godtgørelse, som kræves, er toldvæsenet i hænde senest 1 måned efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Afgiftsgodtgørelsen ydes virksom-

hederne i fire lige store rater i forbindelse med afgiftsafregningen for de afgiftsperioder, der udløber ved udgangen af . . . . . Ratebeløbene opgøres i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb.

§ 42. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget er enslydende med det den 12. oktober 1966 fremsatte forslag til lov om almindelig omsætningsafgift (Folketingstidende 1966-67, tillæg A, sp. 675 ff. og Folketingets forhandlinger, sp. 315 ff.). Dette forslag blev underkastet 1. behandling (Folketingets forhandlinger, sp. 736 ff.) og henvist til et udvalg, hvis arbejde blev afbrudt ved udskrivningen af valg til folketinget.

De bemærkninger, som ledsagede forslaget ved dets fremsættelse den 12. oktober 1966, er optrykt i det følgende.

Almindelige bemærkninger.

Den 12. maj 1965 fremsattes i Folketinget forslag til lov om almindelig omsætningsafgift, jfr. Folketingstidende 1964-65, tillæg A, sp. 2357 ff., og Folketingets forhandlinger, sp. 5019 ff. Efter at være underkastet 1. behandling (Folketingets forhandlinger, sp. 5434 ff.) henvistes forslaget til et udvalg, hvis arbejde imidlertid ikke blev afsluttet inden folketingsårets udløb. Udvalget afgav beretning den 28. september 1965 (Folketingstidende, tillæg B, sp. 1217 ff.). I det følgende folketingsår blev lovforslaget den 6. oktober 1965 genfremsat i uændret skikkelse, jfr. Folketingstidende, tillæg A, sp. 281 ff., og Folketingets forhandlinger, sp. 37. Efter at have gennemgået 1. behandling (Folketingets forhandlinger, sp. 481 ff.) blev forslaget på ny henvist til udvalgsbehandling. Heller ikke i dette folketingsår blev arbejdet bragt til afslutning, men udvalget afgav beretning den 26. maj 1966 (Folketingstidende, tillæg B, sp. 1185 ff.).

Det nu foreliggende lovforslag svarer i princippet til de tidligere fremsatte lovforslag, men der er indarbejdet en del ændringer, der overvejende er af teknisk karakter. Udkast til en betydelig del af disse er tidligere af finansministeren fremsendt

til folketingsudvalget og er optrykt i beretningen af 26. maj 1966, medens de øvrige ændringer er foretaget på grundlag af det fortsatte arbejde med lovforslaget.

I bemærkningerne til de enkelte paragraffer er der nærmere redegjort for de ændringer, der er foretaget i forhold til de tidligere fremsatte lovforslag. Som bilag til bemærkningerne er optrykt en oversigt over ændringerne.

Som de tidligere fremsatte lovforslag indeholder forslaget bestemmelser om en almindelig omsætningsafgift baseret på den afgiftsform, der benævnes *merværdiafgift* eller værditilvækstafgift. Det er tanken, at en sådan afgift skal afløse den nugældende almindelige omsætningsafgift, der er en såkaldt engrosledsafgift.

Lovforslaget bygger på den „Redegørelse vedrørende Merværdiafgift“, som finansministeriet afgav i december 1964. Det svarer i det væsentlige til den skitse til de centrale lovbestemmelser for en merværdiafgift, som er optaget i den nævnte redegørelse.

Under en merværdiafgift opkræves afgift i alle omsætningsled. Dette medfører imidlertid ikke nogen dobbeltbeskatning, fordi den enkelte erhvervsvirksomhed kun svarer afgift af den merværdi, som tilføres en vare i virksomheden. Summen af merværdierne i de enkelte omsætningsled, som en vare passerer på sin vej fra producent til forbruger, udgør varens forbrugerpris, og den samlede afgiftsbelastning for en vare vil derfor svare til afgiften beregnet af varens pris ved salg til forbrugeren.

Opgørelsen af det afgiftsbeløb, som den enkelte virksomhed skal indbetale til staten, kan i praksis ske ved, at virksomheden for hver afgiftsperiode opgør summen af de af salget opkrævede afgifts-

beløb (udgående afgift) og herfra trækker summen af de afgiftsbeløb, som er opkrævet af virksomhedens leverandører (indgående afgift).

Det er en sådan opgørelsesmåde, der ligger til grund for lovforslagets bestemmelser om opgørelse af virksomhedernes afgiftstilsvær.

I den ovenfor nævnte „Redegørelse vedrørende Merværdiafgift“ er det anført, at en afgift efter merværdisystemet rummer store muligheder for at gøre den generelle forbrugsbeskatning neutral. Ved neutralitet forstås kort udtrykt, at beskatningen ikke i sig selv påvirker erhvervsvirksomhedernes og forbrugernes dispositioner. Det er samtidig fremhævet i redegørelsen, at det afhænger af den nærmere udformning af reglerne for afgiften, i hvilket omfang den fulde neutralitet opnås. For at opnå fuld neutralitet må afgiften i princippet omfatte alle varer og tjenester, ligesom alle produktions- og handelsled må inddrages under afgiften. Endvidere må der være fuld fradragsret for indgående afgift på virksomhedernes indkøb, herunder også af maskiner, bygninger og andre driftsmidler.

Ved lovforslagets udarbejdelse har man lagt vægt på at udforme bestemmelserne således, at afgiften så vidt muligt bliver neutral. Den fuldstændige neutralitet i alle relationer er dog ikke mulig at opnå i praksis, bl. a. fordi reglerne må udformes på en sådan måde, at administrative hensyn for såvel erhvervslivet som for det offentlige tilgodeses.

Den afgørende forskel mellem den gældende almindelige omsætningsafgift og merværdiafgiften er, at den gældende afgift kun opkræves i et enkelt omsætningsled, normalt ved afsætningen fra producent eller grossist til detailhandler, medens merværdiafgiften opkræves af alle omsætningsled, som hver for sig indbetaler deres part af det afgiftsbeløb, som hviler på de færdige varer.

Desuden adskiller den foreslåede merværdiafgift sig fra den gældende engrosledsafgift ved at omfatte en langt større del af forbruget. Engrosledsafgiften omfatter således kun varer, og store vareområder er endda undtaget fra afgiften, bl. a. alle levnedsmidler. Efter forslaget omfatter merværdiafgiften alle varer og tillige en lang række tjenesteydelser.

Disse udvidelser i forhold til den gældende omsætningsafgift vil betyde, at erhverv, der ikke hidtil har været direkte berørt af den almindelige omsætningsafgift, nu bliver inddraget under denne og må opkræve afgift af salget og indbetale beløbene til statskassen. Dette gælder bl. a. detailhandel, landbrug, gartneri og fiskeri samt de erhverv, der præsterer tjenesteydelser af de arter, der foreslås inddraget under afgiften.

Den foreslåede merværdiafgift kan på grundlag af den forventede omsætning af varer og ydelser i året 1967 anslås at ville indbringe et årligt provenu på ca. 4.900 mill. kr. Dette beløb må imidlertid formindskes med den i lovforslagets § 28 omhandlede godtgørelse til boligbyggeri o. lign., der anslås at andrage ca. 350 mill. kr. årlig. Det årlige netto-provenu kan herefter anslås til ca. 4.550 mill. kr.

Da den gældende almindelige omsætningsafgift i engrosledet foreslås ophævet samtidig med merværdiafgiftens indførelse, må det nævnte netto-provenu formindskes med det beløb, den gældende afgift indbringer. På 1967-basis anslås engrosleds-afgiften at ville indbringe ca. 2.300 mill. kr., således at merprovenuet kan anslås til ca. 2.250 mill. kr. årlig.

Den i § 41 foreslåede godtgørelse for betalt afgift på lagre hos detailhandlere m. fl. anslås at ville andrage ca. 600 mill. kr. Dette beløb foreslås modregnet i virksomhedernes fire første kvartalsafregninger, således at merprovenuet i disse fire kvartaler vil blive reduceret med ca. 150 mill. kr. pr. kvartal.

I det første kvartal efter merværdiafgiftens ikrafttræden vil der kun indgå afgift af de fra ulandet indførte varer, men der vil til gengæld blive indbetalt engrosledsafgift vedrørende omsætningen i det sidste kvartal før omlægningen. Merprovenuet i det første kvartal kan herefter anslås til ca. 430 mill. kr.

Merprovenuet vil først nå sin fulde størrelse, ca. 565 mill. kr. pr. kvartal, i det 6. kvartal efter merværdiafgiftens ikrafttræden.

I 2. til 5. kvartal vil merprovenuet blive reduceret med ca. 150 mill. kr. pr. kvartal hidrørende fra den nævnte godtgørelse til detailhandlere m. fl., således at merprovenuet herefter andrager ca. 415 mill. kr. pr. kvartal. Disse beløb vil imidlertid blive reduceret yderligere som følge af de særlige overgangsregler vedrørende virksomheder, der vælger at opgøre omsætningen på grundlag af betalingsmetoden, jfr. § 40. Størrelsen af denne reduktion kan ikke beregnes, bl. a. fordi man ikke kan vide, i hvilket omfang virksomhederne vil vælge betalingsmetoden. Rent skønmæssigt anslås formindskelsen i denne periode at kunne andrage 2-300 mill. kr., hvoraf hovedparten vil vedrøre provenuet i det 2. kvartal efter merværdiafgiftens indførelse.

Som det fremgår af lovforslaget, er det forudsat, at toldvæsenet, d. v. s. Direktoratet for Toldvæsenet og den under direktoratet hørende lokalforvaltning, i samme omfang som tilfældet er med hensyn til den gældende almindelige omsætningsafgift, skal vare-

tage administrationen af den foreslåede merværdiafgiftslov og de generelle forskrifter, der i henhold til loven fastsættes af finansministeriet. Med en så omfattende afgiftslov, hvor antallet af virksomheder, der bliver omfattet af afgiftssystemet, kommer til at ligge et sted mellem 350.000 og 400.000, vil det imidlertid ikke være hensigtsmæssigt at arbejde videre under helt den samme organisationsform og med anvendelse af de samme metoder, som hidtil har været anvendt ved opkrævningen af og kontrollen med den almindelige omsætningsafgift.

Forretningsgangen ved merværdiafgiftens opkrævning er planlagt at skulle tilrettelægges på en sådan måde, at en meget væsentlig del af det rutinemæssige arbejde kan udføres maskinelt på databehandlingsanlæg. Det må derfor anses for hensigtsmæssigt i forbindelse med merværdiafgiftens gennemførelse at oprette et centralt regnskabskontor under toldvæsenet, hvortil arbejdet med opkrævningen af de løbende afgifter i hele landet henlægges. Til dette centrale regnskabskontor, der vil stå i snævert samarbejde med Datacentralen, skal samtlige registrerede virksomheder i hele landet angive og indbetale de skyldige afgiftsbeløb, enten ved indsættelse på kontorets girokonto eller ved fremsendelse af check til kontoret. Alle angivelses- og indbetalingskort til de registrerede virksomheder udskrives maskinelt af Datacentralen, og det samme vil blive tilfældet, for så vidt angår erindringsskrivelser til virksomheder, der ikke angiver og indsender de skyldige afgiftsbeløb rettidigt.

Det store antal virksomheder, der bliver omfattet af en merværdiafgift, gør det selvsagt nødvendigt at føre kontrol med langt flere virksomheder, end tilfældet er under den nuværende almindelige omsætningsafgift. Den nuværende engrosledsafgift stiller imidlertid i forhold til det antal virksomheder, der er under kontrol — ca. 50.000 registrerede virksomheder og bevillingsvirksomheder tilsammen — store krav i personalemæssig henseende. Dette er en følge af, at afgiftsreglerne nødvendigvis vil være meget komplicerede og vanskelige at praktisere under en engrosledsafgift af den type, som har været gældende her i landet siden 1962. Den forankling af reglerne, som merværdiafgiften indebærer i forhold til det nuværende afgiftssystem, må anses for at være af en sådan betydning, at det skulle være muligt for toldvæsenet — trods den store forøgelse i antallet af registrerede virksomheder — at gennemføre en forsvarlig kontrol med afgiftens rigtige erlægelse, uden at der af denne grund sker en udvidelse af det toldfagligt uddannede personale. Dette forudsætter imidlertid, dels at kontroltjenesten bliver tilrettelagt på en

mere hensigtsmæssig måde, end tilfældet er nu, hvor kontrolarbejdet er spredt over samtlige 79 toldkamre i hele landet, dels at der foretages en ændring i arbejdsfordelingen mellem toldvæsenets forskellige personalekategorier, således at en større del af det toldfagligt uddannede personale kan sættes ind på afgiftskontrollen.

For at opnå den bedst mulige udnyttelse af det personale, der står til toldvæsenets rådighed, er det tanken at koncentrere arbejdet med merværdiafgiften således, at lokalforvaltningen i provinsen koncentrerer på 24 toldkamre, såkaldte distrikts-toldkamre, hvortil samtidig den lokale forvaltning vedrørende punktafgifterne henlægges.

Det er som nævnt forudsat, at administrationen af og kontrollen med merværdiafgiften ikke skal medføre nogen forøgelse af den forhåndenværende toldfaglige personalestyrke. Det vil derimod blive nødvendigt at forøge toldvæsenets kontorpersonale med godt 100 personer, hvoraf 60-70 påregnes at skulle anvendes i den centrale administration — herunder i det centrale regnskabskontor — og resten i lokalforvaltningen.

Et sikkert skøn over de samlede merudgifter, der vil følge af en gennemførelse af lovforslaget, er det ifølge sagens natur meget vanskeligt at give på nuværende tidspunkt. Det må imidlertid påregnes, at merværdiafgiftens gennemførelse vil forårsage éngangsudgifter for administrationen af en størrelsesorden på omkring 18 mill. kr., hvoraf de ca. 2 mill. kr. vedrører oprettelse af magnetbåndregister i Datacentralen, ca. 2 mill. kr. anskaffelse af maskiner og inventar og ca. 6 mill. kr. nødvendige bygningsarbejder i forbindelse med koncentrationen af arbejdet på de 24 distriktstoldkamre. De årlige driftsudgifter i toldvæsenet skønnes at ville blive forøget med omkring 16 mill. kr. som følge af merværdiafgiftens gennemførelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Denne indledningsparagraf indeholder en kort angivelse af lovforslagets indhold. Det fremgår af paragraffen, at omsætningsafgiften skal svares af alle omsætningsled. Det forhold, at det kun er merværdien i de enkelte omsætningsled, der skal beskattes, fremgår af § 17.

Afsnit I indeholder bestemmelserne om, hvilke varer og ydelser der omfattes af afgiftspligten.

Til § 2.

Ifølge paragraffens stk. I omfatter afgiftspligten alle varer.

Det fastslås samtidig, at såvel nye som brugte varer er afgiftspligtige. Dette er i overensstemmelse med reglerne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Til forklaring af varebegrebets omfang i afgiftsmæssig henseende er i paragraffen anført, at gas, vand, elektrisk strøm, varme o. lign. anses som varer. Det kan yderligere nævnes, at også levende dyr og planter anses som varer.

Fast ejendom hører derimod ikke under varebegrebet, således at omsætning af f. eks. bygninger ikke medfører afgiftsrelæggelse. Der skal heller ikke svares afgift ved omsætning af fordringer som f. eks. obligationer, aktier, lodsedler eller frimærker. De tryksager, som repræsenterer de pågældende fordringer, er dog afgiftspligtige og skal afgiftsberigtiges ved levering f. eks. fra trykkeriet, ligesom f. eks. brugte frimærker og mønter som samlerobjekter er afgiftspligtige.

Som anført i de almindelige bemærkninger måtte afgiften omfatte alle varer og tjenesteydelser, hvis den skulle være fuldstændig neutral. Administrative og andre hensyn kan imidlertid tale for modifikationer.

Fra en række af de erhvervsorganisationer, som har udtalt sig om merværdiafgiften, er det stærkt fremhævet, at en sådan afgift må være meget omfattende, og at den især må omfatte alle varer. For erhvervslivet vil det betyde store praktiske vanskeligheder, hvis nogle varer holdes uden for afgiftspligten.

Med hensyn til tjenesteydelserne er der praktiske muligheder for at holde visse arter uden for afgiftspligten, medens det for andre former for tjenesteydelser gælder, at undtagelser vil indebære vanskeligheder for erhvervslivet at administrere.

I paragraffens stk. 2 er nærmere angivet, hvilke ydelser der foreslås omfattet af afgiftspligten.

Som det første punkt er nævnt arbejdsydelser på varer. Under den gældende afgiftslov er kun arbejdsydelser i forbindelse med fremstilling af varer afgiftspligtige. Denne begrænsning i afgiftspligten frembyder imidlertid visse vanskeligheder, og det er derfor foreslået, at afgiftspligten skal omfatte alle arbejdsydelser, herunder også bearbejdning, montering, afprøvning, analyse, forandring, reparation, vedligeholdelse og rengøring samt konstruktion og formgivning af varer. Vanskelighederne ved det bestående system vedrører bl. a. afgrænsningen af, hvornår en arbejdsydelse skal karakteriseres som fremstilling af en vare, og hvornår den skal karakteriseres som montering eller reparation af en vare. Det er i mange tilfælde vanskeligt at afgøre, om der foreligger afgiftspligtig fremstilling af en vare eller

afgiftsfri montering af varer til et større samlet anlæg. På samme måde kan det volde vanskeligheder at afgøre, om en reparation er så omfattende, at den må karakteriseres som fremstilling af en ny vare med anvendelse af de gamle materialer. Disse vanskeligheder vil forsvinde, når alle arbejdsydelser på varer inddrages under afgiftspligten. For erhvervsvirksomhederne vil det være en væsentlig fordel at kunne beskatte de samlede fakturabeløb i alle tilfælde i stedet for at skulle udskille nogle fakturaer eller dele af en enkelt faktura som værende betaling for afgiftsfri monterings- eller reparationsydelser.

Blandt ydelser, der foreslås omfattet af afgiftspligten, er dernæst optaget udlejning af varer. En sådan afgiftspligt må anses som hensigtsmæssig, når alle arbejdsydelser på varer bliver afgiftspligtige, bl. a. fordi udlejningen ofte finder sted fra virksomheder, der fremstiller eller reparerer varer. Hertil kommer, at det under en merværdiafgift vil være den eneste mulighed for at undgå dobbeltbeskatning af erhvervsvirksomheder, der ikke selv ejer deres maskiner og andet driftsmateriel, men lejer det hos fabrikanten eller importøren.

Ifølge punkt c omfatter afgiftspligten arbejdsydelser på jord, bygninger og anden fast ejendom, herunder jordbearbejdning, udgravning, planering, opførelse, ombygning, reparation, vedligeholdelse og rengøring. Denne bestemmelse indebærer bl. a., at byggevirksomhed som sådan omfattes af afgiftspligten, og at der skal svares afgift ikke alene af byggematerialerne, men også af arbejdsydelserne ved arbejdets udførelse. Reglen får betydning ikke alene for bygninger, men også for andet arbejde på fast ejendom, herunder anlægsarbejder af enhver art, og gælder såvel ved nyopførelse af fast ejendom som ved ombygnings-, reparations- og vedligeholdelsesarbejder på fast ejendom og tilhører hertil. Alle virksomheder inden for byggesektoren skal derfor registreres og svare afgift.

Den gældende omsætningsafgift omfatter ikke fast ejendom, og den, der opfører fast ejendom, er derfor ikke registreret for dette arbejde. Virksomheder, der til brug ved opførelse af fast ejendom fabrikmæssigt eller værkstedsmæssigt fremstiller eller bearbejder byggematerialer eller bygningsselementer, er derimod registreret for denne fremstilling og svarer afgift af de fremstillede eller bearbejdede varer på grundlag af værdien ved udleveringen fra fabrik eller værksted.

Den gældende form for beskatning på byggeområdet er behæftet med forskellige ulemper, som det ikke er muligt at fjerne under et afgiftssystem, der knytter afgiften alene til byggematerialerne.

Blandt ulemperne ved det eksisterende afgiftssystem skal nævnes, at det indebærer en hårdere beskatning af det præfabrikerede byggeri end af det traditionelle byggeri. Dette hænger sammen med, at afgiften ikke omfatter den del af byggearbejdet, der udføres på selve byggepladsen. Afgiftsbelastningen må derfor vokse med den grad af præfabrikation, der anvendes, idet præfabrikationen netop er karakteriseret ved, at omkostningerne ved byggeriet flyttes fra byggeplads til værksted eller fabrik. En anden ulempe ved det nugældende system er, at det kan volde håndværkerne vanskeligheder at opgøre værdien af værksted af de fremstillede eller bearbejdede byggematerialer. Denne værdi fremgår nemlig ikke af håndværkerens regning til bygherren.

De nævnte ulemper ved et afgiftssystem som det nugældende kan kun afhjælpes ved, at byggevirk-somhed som sådan inddrages under afgiftsplikten. Dette giver yderligere den fordel, at dobbeltbeskatningseffekter på byggeriet undgås, idet afgiften på byggevirk-somhedernes indkøb kan fradrages som indgående afgift hos disse virksomheder. Tilsvarende kan afgiften på byggeri udført for registrerede virksomheder (f. eks. industri- og landbrugs-virksomheder) danne grundlag for fradrag for indgående afgift hos bygherrene. I overensstemmelse med merværdiafgiftens princip afskaffes derved dobbeltbeskatning for de registrerede virksomheder.

Foruden afgiftspligt på egentligt byggeri medfører bestemmelserne i punkt e også afgiftspligt for arbejde på fast ejendom i øvrigt, herunder arbejds-ydelser i forbindelse med anlægsarbejder i form af veje, kloakanlæg, havne, broer, jernbaner m. m. Afgiftsplikten omfatter endvidere arbejdsydelser på jord. Dette betyder, at markarbejde som f. eks. pløjning foretaget af maskinstationer underkastes afgiftsplikten. Tilsvarende gælder anlæg og vedligeholdelse af haver.

Endelig omfatter forslaget afgiftspligt for rengøringsarbejder på fast ejendom, herunder rengøring af lokaler.

Punkt d indeholder bestemmelse om, at projekteringsarbejde og anden teknisk bistand i forbindelse med anlæg, opførelse, ombygning, indretning, reparation og vedligeholdelse m. v. af bygninger og anden fast ejendom omfattes af afgifts-pligten. Under hensyn til, at udgifterne til projekteringsarbejde og anden teknisk bistand i nogle tilfælde vil blive afholdt direkte af bygherren, medens de i andre tilfælde vil indgå i regningerne fra hovedentreprenøren til bygherren og derfor blive afgiftsbelastet, er det for at skabe ligestilling nød-

vendigt, at de nævnte arbejder bliver omfattet af afgiftsplikten. Bestemmelsen svarer i øvrigt til bestemmelsen under punkt a, der omfatter lignende ydelser, for så vidt angår varer.

Bestemmelsen omfatter den virksomhed, der udøves af arkitekter, ingeniører, konduktører, bolig- og butikskonsulenter m. v. i forbindelse med de nævnte arbejder.

I punkt e er det foreslået, at transport og opbevaring af varer, spedition, toldklarering o. lign. samt befordring af personer skal omfattes af afgifts-pligten.

Når transport af varer inddrages under afgifts-pligten, skal transportvirk-somheder registreres og svare afgift, men de får samtidig fradragsret for indgående afgift ved anskaffelsen og driften af deres lastautomobiler m. v. Afgiftsplikten for varetransport betyder på grund af fradragsretten for indgående afgift, at eksporten fritages for afgiftsbelastning. Hvis transporttjenester ikke er afgiftspligtige, vil der blive tale om en indirekte afgiftsbelastning som følge af, at der betales afgift af transportmidlerne.

Det er endvidere foreslået, at opbevaring af varer omfattes af afgiftsplikten. Dette skyldes, at opbevaring af varer ofte foretages af transportvirk-somheder i tilslutning til varernes transport. Bestemmelsen om afgiftspligt for opbevaring af varer medfører f. eks. også, at oplagring af varer på køle-huse o. lign. bliver omfattet af afgiftsplikten.

Efter det tidligere fremsatte lovforslag var spedition, toldklarering o. lign. ikke omfattet af afgifts-pligten. Da spedition og toldklarering ofte udføres i forbindelse med transport og opbevaring af de pågældende varepartier, er det anset for hensigtsmæssigt, at de nævnte tjenesteydelser medtages under afgiftsplikten.

Punkt e indeholder endelig forslag om, at befordring af personer omfattes af afgiftsplikten. Befordring af personer udføres i betydelig udstrækning af de samme virksomheder, som transporterer varer. Når personbefordring ligesom varetransport er afgiftspligtig, undgår transportvirk-somhederne at skulle opdele den indgående afgift på anskaffelser, der vedrører godstransporten, og anskaffelser, der vedrører personbefordringen.

Den foreslåede afgiftspligt for transport af varer og befordring af personer vil komme til at omfatte f. eks. jernbaner, indenlandsk skibsfart, indenlandsk flyvetrafik, vognmandsforretninger, taxakørsel og sightseeing.

Under punkt f er teletjenester som telefon, telegraf og telex inddraget under afgiftsplikten, idet såvel hensynet til afgiftens neutralitet over for

forbrugsvalget som hensynet til afgiftens provenu gør det ønskeligt at medtage disse tjenesteydelser. Desuden undgår man herved en indirekte afgiftsbelastning på virksomhedernes telefonudgifter.

I punkt g er reklame og annoncer foreslået inddraget under afgiftspligten.

Reklamebureauernes virksomhed består bl. a. af konsultation, leje af reklameplads o. s. v., der ikke er undergivet afgiftspligt efter den gældende lov. For en dels vedkommende giver bureauernes virksomhed sig imidlertid udslag i levering til kunderne af varer af forskellig art, såsom tryksager, færdige tegninger (rentegninger), matricer, klicheer, reklamefilm o. lign.

De varer, der leveres fra reklamebureauerne, må også under merværdiafgiften være afgiftspligtige ligesom alle andre varer. Reklamebureauernes vareleverancer adskiller sig ikke fra leverancer af tilsvarende karakter fra andre virksomheder, f. eks. trykkerier. Når også reklamebureauernes konsultative virksomhed inddrages under merværdiafgiften, vil det blive lettere for reklamebureauerne at opføre den afgiftspligtige omsætning. Den fulde afgiftspligt for reklamebureauerne medfører tillige, at disse virksomheder vil få lettere ved at administrere fradraget for indgående afgift, idet de vanskeligt ville kunne opdele den indgående afgift imellem indkøb til brug ved henholdsvis afgiftsfri og afgiftspligtige leverancer.

Endvidere vil inddragelse af den konsultative virksomhed under afgiftspligten indebære, at alle specielle reklametryksager vil blive ensartet beskattet, uanset om tilretteleggelsen af tryksagen foretages af den virksomhed, der trykker den, eller af et reklamebureau, der alene udfører den konsultative virksomhed.

Erhvervsmæssig udlejning af reklameplads på bygninger, transportmidler, forlystelsessteder, sportspladser, plakatsøjler o. lign. vil være omfattet af afgiftspligten. Det samme gælder biografernes vederlag for forevisning af reklamefilm.

Afattelsen af punkt g er ændret i forhold til den tilsvarende bestemmelse i de tidligere fremsatte lovforslag for derved at præcisere, at annoncer af enhver art er omfattet af afgiftspligten.

Punkt h indeholder bestemmelse om, at maskinskrivning, hulkortservice, elektronisk databehandling o. lign. samt markedsanalyse omfattes af afgiftspligten.

Maskinskrivningsbureauer udfører i betydeligt omfang arbejde for virksomheder, der skal registreres efter lovforslagets bestemmelser. Maskinskrivning udføres oftest i forbindelse med duplikering og lignende mangfoldiggørelse, der allerede under

den nugældende omsætningsafgift er omfattet af afgiftspligten og også vil være det efter dette lovforslags bestemmelse om afgiftspligt for alle varer. Det anses for hensigtsmæssigt at inddrage maskinskrivning under afgiftspligten.

Hulkortservice og elektronisk databehandling udføres for en stor del for erhvervslivet. Den indgående afgift på disse virksomheders indkøb af varer og driftsmidler vil i mange tilfælde være af betydelig størrelse, og en inddragelse af disse tjenesteydelser under afgiftspligten vil derfor være en fordel for erhvervslivet.

Markedsanalyse var ikke omfattet af afgiftspligten efter de tidligere lovforslag. Da denne tjenesteydelse ligesom de øvrige under punkt h nævnte ydelser ofte udføres af virksomheder, der skal registreres i henhold til lovforslagets bestemmelser, er det anset for hensigtsmæssigt at medtage markedsanalyse under afgiftspligten.

Punkt i indeholder bestemmelse om, at hårpølse, skønhedspleje o. lign. er omfattet af afgiftspligten. Dette vil også have visse praktiske fordele under hensyn til, at de pågældende virksomheder i et vist omfang tillige sælger varer.

Ifølge bestemmelserne i punkt j og k omfatter afgiften endvidere udlejning af hotelværelser o. lign. samt servering i restaurationer og hoteller o. lign. Bestemmelserne herom er omformuleret i forhold til de tidligere lovforslag, således at det nu fremgår af lovforslaget, at afgiften også omfatter udlejning af værelser i moteller og sådanne pensionater, som drives i konkurrence med hoteller, samt servering i konditorier og kaffebarer m. v.

I punkt l er det foreslået, at forlystelser, herunder teaterforestillinger, biografteaterforestillinger, koncerter, varietéforestillinger og offentlige baller, inddrages under afgiftspligten. Punkt m indeholder et tilsvarende forslag for så vidt angår radio- og fjernsynsudsendelser.

Forslagene i punkt i til m bidrager til en ligelig beskatning af hele forbruget.

Afsnit II indeholder bestemmelserne om, hvilke virksomheder der skal svare afgift.

Til § 3.

Ifølge denne paragraf skal enhver, der i erhvervsmæssigt øjemed driver selvstændig virksomhed med afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, svare afgift. Der skal ikke svares afgift af afsætning, der ikke sker i erhvervsmæssigt øjemed, som f. eks. når en privat afhænder dele af sit indbo. Der skal heller ikke svares afgift af ydelser, som udføres af f. eks. almindelig hushjælp eller af handels-

rejsende, idet de pågældende ikke driver selvstændig erhvervsvirksomhed, men må anses som lønmodtagere.

Pligten til at svare afgift omfatter imidlertid også visse virksomheder, der ikke i almindelig forstand kan karakteriseres som værende erhvervsvirksomheder. Dette gælder således andelsforeninger m. v., ligesom også statslige og kommunale institutioner, der har afgiftspligtig afsætning, har pligt til at svare afgift. Også af auktionssalg skal der svares afgift.

Ifølge paragraffens stk. 2 kan det pålægges virksomheder — herunder foreninger og offentlige institutioner — at svare afgift af varer og afgiftspligtige ydelser, som de pågældende fremstiller eller præsterer til eget brug, uanset om de sælger sådanne varer og ydelser. Der ville let kunne fremkomme uheldige konkurrencemæssige følger, hvis f. eks. offentlige institutioner for at spare afgift gav sig til selv at fremstille afgiftspligtige varer, som de alene anvender i egen virksomhed. Som anført tænkes bestemmelsen kun anvendt i tilfælde, hvor konkurrencemæssige hensyn i særlig grad taler derfor.

Stk. 3 indeholder bestemmelse om, at levering af gas, vand, elektrisk strøm og varme som led i udlejning af hus eller husrum ikke medfører pligt til at svare afgift. Udlejning af lokaler er ikke omfattet af afgiftspligten i modsætning til leverancer af gas og vand m. v. Da der i forbindelse med de fleste lejemål sker sådanne leverancer, ville lovens almindelige regler medføre, at næsten alle ejere af udlejningsejendomme måtte registreres. Undtagelsesbestemmelsen er indsat for at undgå dette.

Til § 4.

Ifølge denne paragrafs stk. 1 er den, hvis omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser ikke overstiger 5.000 kr. årlig, fritaget for at svare afgift. Sådanne virksomheder undgår dermed at skulle opkræve afgift samt føre regnskab hermed, ligesom det offentlige undgår at skulle kontrollere disse virksomheders afgiftsafregning. Virksomheder, der er fritaget for at svare afgift, får på den anden side ikke mulighed for at opnå fradrag for afgiften på deres indkøb.

Med den anførte beløbsgrænse vil kun ganske små virksomheder, herunder f. eks. virksomheder, der alene drives som fritidsbeskæftigelse eller kun udøves lejlighedsvis, være fritaget for at svare afgift af deres omsætning. Som følge af at disse virksomheder ikke kan fratække afgiften af deres indkøb, vil den afgiftsmæssige fordel, de opnår, være begrænset til afgiften af den merværdi, de tilfører de indkøbte materialer m. v.

Bestemmelsen er ændret i forhold til den tilsvarende bestemmelse i de tidligere lovforslag, der ved at de omhandlede små virksomheder uden videre er fritaget for at svare afgift, medens de efter de tidligere forslag skulle ansøge herom. Ændringen indebærer en administrativ besparelse, uden at dette kan antages at ville medføre en svækkelse af kontrollen med omsætningsafgiftens rigtige erlæggelse.

I paragraffens stk. 2 er der givet mulighed for administrativt at fritage andre grupper af virksomheder for at svare afgift. Det må forudses, at der under lovens praktisering vil fremkomme tilfælde, hvor det vil være hensigtsmæssigt at kunne indrømme sådan fritagelse. Bestemmelsen vil f. eks. kunne anvendes til fastsættelse af regler om afgiftsfritagelse for blinde håndværkere i lighed med de regler, der administrativt er fastsat under den gældende afgiftslov.

Til § 5.

Ifølge denne paragraf skal enhver, der skal svare afgift, anmelde sin virksomhed til registrering hos toldvæsenet.

Hvis den registreringspligtige har flere virksomheder eller forretningsafdelinger, f. eks. fabriktionsafdelinger eller detailforretninger, anmeldes disse efter paragraffens stk. 2 til registrering under ét og betragtes i afgiftsmæssig henseende som én virksomhed. Såfremt der føres særskilt regnskab for de enkelte virksomheder eller afdelinger m. v., kan de dog registreres hver for sig. Da en opdeling af en virksomhed i flere i afgiftsmæssig henseende adskilte virksomheder eller afdelinger kan indebære mulighed for, at den samlede virksomhed opnår urimelige kreditmæssige fordele med afgiftens betaling, kan opdeling dog kun foretages på nærmere af finansministeren fastsatte betingelser. Som betingelse kan f. eks. foreskrives, at de enkelte afdelinger anvender samme opgørelsesmetode for afgiften, jfr. lovforslagets afsnit V, eller at én virksomhedsafdeling, der anvender betalingsmetoden, skal berigtige leverancer til de andre virksomhedsafdelinger ved leveringen.

I paragraffens stk. 3 er der optaget en bestemmelse om, at virksomheder, der ikke har samme ejer, efter begæring kan registreres under ét. Dette indebærer f. eks., at et aktieselskab, der har et datterselskab, kan registreres sammen med dette. Fællesregistreringen medfører, at de pågældende virksomheder afgiftsmæssigt betragtes som én virksomhed, således at der ikke skal beregnes afgift ved overførsel af varer mellem selskaberne.

De her omhandlede bestemmelser om særskilt re-

gistrering og fællesregistrering fandtes ikke i de tidligere lovforslag.

Paragraffen indeholder i modsætning til den gældende lov om almindelig omsætningsafgift ikke nogen bestemmelse om udstedelse af legitimationskort til de registrerede virksomheder. I den gældende lov er legitimationskortet virksomhedernes dokumentation for, at de er berettiget til at indkøbe og indføre varer i ikke afgiftsberigtiget stand. Da der under merværdiafgiften ikke bliver tale om indkøb i ikke afgiftsberigtiget stand, er der ikke behov for udstedelse af legitimationskort. Af ordensmæssige grunde er det dog i paragraffens stk. 6 foreslået, at der udstedes et bevis til de registrerede virksomheder for den stedfundne registrering.

Til § 6.

Ifølge denne paragraf kan finansministeren fastsætte regler, hvorefter virksomheder, der afsætter ydelser, som ikke er omfattet af afgiftsplikten, kan registreres efter fremsat anmodning. En sådan frivillig registrering medfører, at virksomheden skal svare afgift efter de almindelige regler af de ydelser, der omfattes af den frivillige registrering.

Frivillig registrering kan have betydning for virksomheder, herunder f. eks. også foreninger, der i forbindelse med afsætningen til registrerede virksomheder af sine ydelser anvender kapitalkrævende udstyr. Ved den frivillige registrering opnås, at der skal svares afgift af ydelserne, men denne afgift kan af den registrerede modtager fradrages som indgående afgift. Den frivilligt registrerede virksomhed kan ved sin egen afregning med myndighederne fratrække afgiften af udstyret som indgående afgift. Som eksempel på et område, hvor frivillig registrering kan få betydning, kan nævnes udlejning af ejendomme til brug for registrerede virksomheder. Der skal i så tilfælde svares afgift af lejeindtægten, men husejeren får til gengæld fradragret for afgiften på indkøb til ejendommens opførelse og drift.

Af praktiske grunde er det fastsat, at frivillig registrering kun kan ske for en periode af mindst 2 år.

Som nævnt skal virksomheder, der frivilligt registreres, svare afgift af afsætningen af de ydelser, som omfattes af den frivillige registrering. Heri ligger, at der skal svares afgift af alle ydelser af den pågældende art, som virksomheden afsætter, uanset til hvem afsætningen sker.

I *afsnit III* er anført reglerne for fastsættelsen af den afgiftspligtige værdi, d. v. s. den værdi, hvoraf afgiften skal beregnes ved afsætningen.

Til § 7.

Paragraffens stk. 1 indeholder den hovedregel, at den afgiftspligtige værdi er vederlaget, afgiften ikke medregnet.

Da fradrag for indgående afgift kun kan opnås for leverancer, der er faktureret med afgift, og da afgiften skal være anført særskilt på fakturaerne, er det mest hensigtsmæssigt at fastsætte den afgiftspligtige værdi til vederlaget eksklusive afgift.

I stk. 2, punkt a, er det fastsat, at den afgiftspligtige værdi skal indbefatte afgifter i henhold til andre afgiftslove, der opkræves af tidligere omsætningsled, er betalt ved indførsel fra udlandet, eller som det påhviler virksomheden at betale i forbindelse med den pågældende omsætning. En sådan regel er nødvendig af praktiske grunde, da det enkelte omsætningsled, herunder detailhandelen, i mange tilfælde ikke kender størrelsen af de specielle forbrugsafgifter, som er betalt i tidligere omsætningsled. Reglen vil lette detailhandlernes opgørelse af den afgiftspligtige omsætning.

Det bemærkes, at omsætningsafgiften af motor-køretøjer (registreringsafgiften) i princippet skal betales af den, der lader motorkøretøjet indregistrere, d. v. s. af køberen, og således først erlægges, efter at automobilforhandleren har solgt køretøjet. Registreringsafgiften skal derfor ikke medregnes til den afgiftspligtige værdi for nye køretøjer.

Ifølge stk. 2, punkt b, skal der ved afgiftsberegningen medregnes de udgifter til emballage, forsendelse, forsikring o. lign., som indgår i prisen, eller for hvilke leverandøren afkræver modtageren særskilt betaling. Bestemmelserne er nødvendige af praktiske grunde.

Paragraffens stk. 2, punkt c, bestemmer, at den afgiftspligtige værdi skal indbefatte tilslutnings- og oprettelsesafgifter og andre beløb, som leverandøren afkræver modtageren som betingelse for levering af varer og afgiftspligtige ydelser. Ved påbegyndelsen af leverancer af gas, vand, elektricitet og varme samt ved oprettelse af telefon er det almindeligt, at leverandøren opkræver et éngangsvederlag, der f. eks. beteges tilslutningsafgift eller oprettelsesafgift. I andre tilfælde opkræves sådanne éngangsvederlag ikke, men leverandørens betaling for de løbende leverancer er tilsvarende højere.

Bestemmelsen i punkt c fandtes ikke i de tidligere lovforslag. Ved at optage bestemmelsen i lovtæksten præciseres det, at der skal svares afgift af de nævnte éngangsvederlag og andre beløb, der betales som betingelse for en leverance. Der sikres herved en afgiftsmæssig ligestilling på dette

F. t. l. om almindelig omsætningsafgift.

område, uanset hvilken prispolitik de enkelte leverandører fører.

Bestemmelserne i punkt d og e svarer til reglerne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift. Herefter skal der i den afgiftspligtige værdi medregnes agentprovision o. lign. samt auktionssalær. Der kan heller ikke ved afgiftsberegningen foretages fradrag for kasserabatter og andre rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen (faktureringen). Denne bestemmelse er nødvendig, da der af hensyn til modtagerens fradragsret for indgående afgift skal udstedes fakturaer med særskilt anførsel af afgiften; leverandøren kan på tidspunktet for fakturaens udstedelse ikke vide, om rabatten bliver effektiv.

I punkt f er det endelig fastsat, at afbetalingstillæg, finansieringstillæg, rentetillæg o. lign. skal medregnes til den afgiftspligtige værdi. Denne bestemmelse hænger nøje sammen med de foreslåede regler om opgørelse af den afgiftspligtige omsætning, jfr. nærmere bemærkningerne til lovforslagets §§ 14 og 15.

Stk. 3 er ny i forhold til de tidligere lovforslag og skyldes ønsker fra erhvervslivet om, at det i lovteksten udtrykkeligt fastsættes, at almindelige kreditrenter, der ydes ved henstand med købesummens betaling, kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi. Den nye bestemmelse fastsætter, at renter, der beregnes af den til enhver tid skyldige del af købesummen, kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi på betingelse af, at det af købekontrakten eller bilag vedrørende de enkelte betalinger fremgår, hvor meget renten udgør af betalingerne.

Til § 8.

Paragrafferne 8 og 9 indeholder bestemmelser om, hvorledes afgiften beregnes i de tilfælde, hvor afgiftsberigtigelsen ikke sker i forbindelse med afsætning på almindelig forretningsmæssig basis. I disse tilfælde kan afgiftsberigtigelsen ikke uden videre ske på grundlag af afsætningsprisen, som ellers ifølge § 7 er grundlaget for afgiftsberegningen.

Paragraf 8, stk. 1, omhandler de tilfælde, hvor der slet ingen afsætningspris findes, fordi leverancen anvendes af virksomhedens indehaver eller benyttes af virksomheden selv til formål, der ikke giver ret til fradrag for indgående afgift. Bestemmelsen er nu formuleret således, at det fremgår direkte af loven, at den også finder anvendelse ved afgiftsberigtigelse af varer og ydelser, der anvendes af virksomheden til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser. I de omhandlede tilfælde kan afgiften

beregnes på grundlag af indkøbsprisen eller fremstillingsprisen.

Ifølge sidste punktum i stk. 1 beregnes afgiften af varer, som virksomheden selv har indført, på grundlag af en i overensstemmelse med toldlovens kapitel 13 A fastsat værdi tillagt tolden. Formuleringen er ændret i forhold til de tidligere forslag. Ved den ændrede formulering præciseres det, at reglen i lovforslagets § 7, stk. 1, punkt a, om, at afgifter i henhold til andre afgiftslove skal medregnes i den afgiftspligtige værdi, også gælder for de af virksomheden selv indførte varer, som anvendes af virksomhedens indehaver eller benyttes af virksomheden selv til formål, der ikke giver ret til fradrag for indgående afgift.

Disse regler om afgiftsberigtigelse af varer m. v. til indehaverens eget brug eller til brug i virksomheden afviger fra de regler, der blev foreslået i den lovskitse, som er optaget i „Redegørelse vedrørende Merværdiafgift“. Efter skitsen skulle afgiftsberigtigelsen i disse tilfælde ske på grundlag af virksomhedernes almindelige salgspris. De i lovforslaget foreslåede regler svarer til bestemmelserne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Ifølge stk. 2 skal afgiften ved byttemhandel beregnes på grundlag af virksomhedens almindelige salgspris. Der er samtidig fastsat bestemmelser om, hvorledes en almindelig salgspris skal kalkuleres, hvis en sådan pris ikke findes. Reglerne svarer til bestemmelserne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Stk. 3 indeholder en bestemmelse, hvorefter varer m. v., som en virksomhed udtager til brug ved opførelse af fast ejendom til virksomhedens indehaver, skal afgiftsberigtiges på grundlag af den almindelige salgspris eller en på tilsvarende måde kalkuleret værdi. Det samme grundlag skal anvendes for afgiftsberigtigelse af virksomhedens egne varer og ydelser, når virksomheden for egen regning opfører fast ejendom med henblik på salg eller udlejning.

Denne bestemmelse fandtes ikke i de oprindelige lovforslag. Uden en sådan regel måtte byggeri, som opføres af en bygningshåndværker enten til hans private brug eller til salg eller til udlejning, afgiftsberigtiges på grundlag af indkøbs- eller fremstillingsprisen efter reglen i stk. 1. Dette ville indebære en afgiftsmæssig begunstiggelse i forhold til byggeri, hvor bygherren ikke selv er bygningshåndværker. Det bemærkes i denne forbindelse, at afgiftsgodtgørelsen for boligbyggeri m. v. i henhold til lovforslagets § 28 vil blive ydet med et fast beløb pr. m² etageareal og således være den samme, uanset om bygherren er bygningshåndværker eller ikke.

Til § 9.

Paragraffens stk. 1 omhandler fastsættelsen af den afgiftspligtige værdi i tilfælde, hvor der består et økonomisk interessefællesskab mellem leverandøren og modtageren. Denne bestemmelse svarer til reglerne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift. Det skal dog bemærkes, at bestemmelsen kun vil få ringe betydning under en afgift, der som den foreslåede omfatter alle varer og alle omsætningsled.

I tilslutning til bestemmelserne i § 8, stk. 1, om afgiftsberigtigelse af varer og ydelser, som udtages til brug for virksomhedens indehaver m. v., er der i paragraffens stk. 2 åbnet adgang til, at der administrativt for grupper af virksomheder kan fastsættes standardbeløb, som kan danne grundlag for beskattningen i de tilfælde, hvor der skal ske afgiftsberigtigelse af varer, der anvendes af virksomheden og dennes indehaver. Denne bestemmelse tilsigter at give mulighed for en forenkling af afgiftsberigtigelsen af de varer af egen fremstilling, som f. eks. i en landbrugsbedrift udtages til brug i husholdningen.

Som ny i forhold til de tidligere lovforslag er der indsat en bestemmelse, hvorefter der kan fastsættes regler om afgiftsberigtigelse efter standardbeløb i de tilfælde, hvor den afgiftspligtige værdi opgøres på grundlag af en kalkulation. Afgiftsberegningen kan herved forenkles.

Til § 10.

Paragraffen indeholder specielle bestemmelser vedrørende afsætningen af brugte personmotorkøretøjer, herunder varebiler, der er indregistreret med halv afgift i henhold til loven om omsætningsafgift af motorkøretøjer (registreringsafgift).

Ved afgiftsberigtigelsen af nye personmotorkøretøjer medregnes registreringsafgiften ikke til den afgiftspligtige værdi. Registreringsafgiften indgår derimod i værdien af brugte køretøjer. Såfremt de almindelige afgiftsregler skulle gælde for brugte personbiler, ville dette på grund af registreringsafgiftens højde betyde, at merværdiafgiften ved omsætningen af brugte biler ofte ville overstige merværdiafgiften ved omsætningen af tilsvarende nye.

Anvendelsen af de almindelige regler ville på grund af de anførte særlige forhold ved afgiftsberegningen indebære en tilskyndelse til, at brugte biler sælges direkte fra bruger til bruger i stedet for gennem de sædvanlige handelsled.

Det er derfor i stk. 1 foreslået, at registrerede forhandlere ved afsætning af brugte personbiler m. v., som de har erhvervet hos private, kun skal

betale afgift af den merværdi, der opnås ved afsætning af det pågældende køretøj.

Disse regler om brugte motorkøretøjer var i de tidligere lovforslag optaget under afsnittet om den afgiftspligtige omsætnings omfang. I forbindelse med en af tekniske grunde foretaget ændring af formuleringen er det anset for hensigtsmæssigt at flytte bestemmelsen til lovforslagets afsnit om afgiftspligtig værdi.

Afsnit IV indeholder reglerne om, hvilke leverancer m. v. der skal medregnes til de registrerede virksomheders afgiftspligtige omsætning.

Til § 11.

I paragraffens stk. 1 fastslås, at de registrerede virksomheders afgiftspligtige omsætning omfatter alle leverancer mod betaling.

Til den afgiftspligtige omsætning skal desuden medregnes varer, som udtages af virksomhedens beholdninger til brug for virksomhedens indehaver eller til anvendelse til formål, der ikke medfører ret til fradrag af afgiften på indkøbene. Til omsætningen medregnes også værdien af ydelser, som præsteres for virksomhedens indehaver eller til de nævnte formål.

Afgiftsberigtigelse (beregning af udgående afgift) af varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes af virksomhedens indehaver eller til nævnte formål, kan kun komme på tale, såfremt det drejer sig om varer og ydelser, som virksomheden selv fremstiller (præsterer), eller såfremt virksomheden handler med varer af den pågældende art og ikke ved indkøbene kan afgøre, om de skal videresælges eller anvendes privat m. v. Det bemærkes i denne forbindelse, at registrerede virksomheder ikke er berettiget til at foretage fradrag for indgående afgift af indkøb m. v., som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser. Virksomhederne vil således ikke ved indkøb til indehaverens brug af varer af en sådan art, som virksomheden ikke selv forhandler, være berettiget til at medregne afgiften af indkøbet til den indgående afgift mod senere at afgiftsberigtige varerne ved deres anvendelse for indehaveren.

Formuleringen af stk. 1 er ændret i forhold til de tidligere lovforslag, således at det nu direkte fremgår af lovteksten, at varer, der tages i anvendelse til formål, der ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, skal medregnes til den afgiftspligtige omsætning.

Ifølge bestemmelsen i stk. 2 omfatter den afgiftspligtige omsætning også varer, som virksomheden har modtaget i kommission eller konsigna-

tion. En tilsvarende bestemmelse findes i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Ifølge stk. 3 skal der svares afgift, når en registreret virksomhed afsætter maskiner og andre driftsmidler, som har været anvendt i virksomheden. Reglen, der følger af lovens almindelige system, fandtes ikke i de tidligere lovforslag, men det er fundet hensigtsmæssigt at indføje en udtrykkelig bestemmelse herom i loven.

Efter stk. 3 medregnes endvidere virksomhedens beholdning af varer, herunder driftsmidler, til den afgiftspligtige omsætning ved virksomhedens afmeldelse fra registrering. En sådan regel er nødvendig for at hindre omgåelser, især i tilfælde hvor en virksomhed har været frivilligt registreret. Ved indkøbet af de pågældende varer m. v. har virksomheden nemlig opnået godtgørelse for den påhvilende afgift.

Til § 12.

Paragraffens stk. 1, punkt a, indeholder bestemmelser om, at der ikke skal svares afgift af varer, som de registrerede virksomheder udfører til udlandet, samt af de ydelser, der præsteres i udlandet. Det bemærkes, at fradragsretten for indgående afgift også omfatter varer, der indkøbes til eksport eller som anvendes til fremstilling af varer til eksport. Eksporten bliver derved helt fritaget for afgiftsbelastning.

I paragraffens stk. 1, punkt b-f, er det endvidere fastsat, at der ikke skal svares afgift af ydelser, der præsteres under forhold, der kan sidestilles med eksport.

I punkt b er det således bestemt, at transport af varer i indlandet er afgiftsfri, når transporten sker direkte til eller fra udlandet. Bestemmelsen er udvidet i forhold til de tidligere lovforslag, idet disse ikke fritog transport her i landet direkte fra udlandet for afgiften. Da der ikke er nogen mulighed for fradrag for afgiften på denne transport, når fragten er betalt af den udenlandske leverandør, kunne der efter de tidligere forslag blive tale om dobbeltbeskatning i disse tilfælde.

Ifølge punkt c skal der ikke svares afgift af arbejdsydelser på varer, når ydelsen præsteres for udenlandsk regning, og varerne efter behandlingen udføres til udlandet. I forhold til de tidligere lovforslag er der nu tilføjet en bestemmelse om, at konstruktion og formgivning af varer for udenlandsk regning bliver betragtet som eksport, og derfor kan leveres uden afgift.

Efter punkt d skal der heller ikke svares afgift af projekteringsarbejde m. v. vedrørende byg-

ninger og anden fast ejendom, der er beliggende i udlandet.

Som en udvidelse i forhold til de tidligere lovforslag er det i punkt e foreslået, at afgiftsfritagelsen også skal omfatte nødvendigt udstyr og proviant, der leveres til brug om bord i luftfartøjer og skibe i udenrigs fart, bortset fra lystfartøjer. Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift. I punkt f er det foreslået, at afgiftsfriheden tillige omfatter reparations-, vedligeholdelses- og installationsarbejde på de nævnte fartøjer.

Bestemmelsen i stk. 2, der ikke fandtes i de tidligere lovforslag, præciserer, at varer, der er anskaffet eller taget i anvendelse til de i § 18, stk. 3, omhandlede formål, ikke skal afgiftsberigtiges, hvis de senere afsættes af virksomheden, idet afgiften på indkøb til disse formål ikke er fradragsberettiget.

Paragraffens stk. 3 indeholder bestemmelse om, at overdragelse af en virksomheds varelager, maskiner og andre driftsmidler kan ske uden afgift, når overdragelsen sker som led i overdragelse af virksomheden. I disse specielle tilfælde vil det være praktisk, at den tidligere ejer ikke skal svare afgift. De tidligere forslag indeholdt en bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte regler om afgiftsfritagelse i disse tilfælde. Lovteksten angiver nu, under hvilke betingelser den afgiftsfri overdragelse kan ske.

Afsnit V indeholder bestemmelserne vedrørende opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning.

Til § 13.

Opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning i de registrerede virksomheder kan ske enten på grundlag af modtagne betalinger (betalingsmetoden) eller på grundlag af foretagne leverancer (leverance-metoden).

I § 13, stk. 1, fastslås det, at den enkelte virksomhed frit kan vælge, hvilken af de to metoder den vil benytte.

Ifølge paragraffens stk. 2 skal virksomheden ved sin anmeldelse til registrering angive, hvilken af opgørelsesmåderne den ønsker at anvende. I paragraffens stk. 3 åbnes der mulighed for, at virksomheden på et senere tidspunkt kan ændre opgørelsesmåde efter forudgående anmeldelse.

I forbindelse med ændring af opgørelsesmåden må der foretages regulering af afgiften på såvel udestående fordringer som gældsposter. En sådan regulering vil være nødvendig på grund af forskellen mellem de to opgørelsesmåder. Hvis regulering ikke foretages, vil man komme ud for, at visse

omsætninger ikke bliver beskattet eller bliver beskattet to gange.

En ubegrænset adgang til at ændre opgørelsesmåden ville kunne medføre, at virksomheder for at opnå en kreditmæssig fordel kunne føle sig tilskyndet til hyppigt at ændre opgørelsesmetode. Dette ville vanskeliggøre arbejdet for afgiftsmyndighederne. Under hensyn hertil er der i stk. 3 optaget en bestemmelse om, at virksomheder, der ændrer opgørelsesmåde, ikke inden for de følgende 2 år kan foretage ny ændring. Denne bestemmelse fandtes ikke i de tidligere lovforslag.

Til § 14.

Paragraffen indeholder reglerne vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige omsætning efter betalingsmetoden.

Denne metode indebærer, jfr. paragraffens stk. 1, at virksomhederne opgør den afgiftspligtige omsætning for en afgiftsperiode på grundlag af de indbetalinger, som virksomheden i den pågældende periode har modtaget for leverede varer og afgiftspligtige ydelser, uanset på hvilket tidspunkt leveringen har fundet sted. Da betalingerne indbefatter afgiften, er den afgiftspligtige omsætning, d. v. s. den omsætning, hvoraf afgiften skal beregnes med 10 pct., kun $\frac{10}{11}$ af de modtagne betalinger.

I praksis betyder anvendelsen af denne metode, at virksomhederne kan opgøre omsætningen ved en periodevis sammentælling af de betalinger, der er tilgået virksomheden i perioden. Ved opgørelsen må der ikke alene tages hensyn til de betalinger, som tilflyder virksomheden, men tillige til sådanne beløb, som virksomheden modregner i fordringer, som kunderne har på virksomheden, jfr. paragraffens stk. 2. Modtager virksomheden betalinger i form af checks eller i form af overførsler til dens bank- eller girokonto, skal sådanne beløb også medregnes. Hvis virksomheden ikke har kasseapparat, hvoraf indbetalinger vedrørende salget direkte fremgår, opgøres den afgiftspligtige omsætning som kassebeholdningen ved dagens slutning med fradrag af kassebeholdningen ved dagens begyndelse og med tillæg af de beløb, der er udtaget af kassen i dagens løb. Det herved fremkomne beløb må reguleres for beløb, der er blevet indsat eller hævet på bank- eller sparekassekonti. Endvidere må der foretages fradrag for indbetalte beløb, der ikke vedrører den afgiftspligtige omsætning. Herudover kan eventuelle andre reguleringer komme på tale, jfr. det følgende.

En i forhold til de tidligere lovforslag ny bestemmelse er indsat som stk. 3, der omhandler

pantebreve, der modtages som betaling. Sådanne pantebreve, der ofte modtages af håndværkere for udførte byggearbejder, kan have en afdragstid på op til 25 år. Ved overdragelsen af pantebrevet har køberen opfyldt sin betalingsforpligtelse i henhold til byggeaftalen. Der er derfor optaget en bestemmelse om, at håndværkere, der anvender betalingsmetoden, skal medregne pantebrevet fuldt ud til den afgiftspligtige omsætning ved modtagelsen. En sådan regel vil være lettere at anvende for håndværkerne end en regel, hvorefter den afgiftspligtige omsætning skulle opgøres på grundlag af terminsydelseerne.

Ifølge stk. 4 skal en virksomhed, der diskonterer en modtaget veksel, til den afgiftspligtige omsætning i den periode, hvori diskonteringen sker, medregne et beløb svarende til veksels pålydende. Denne regel er nødvendig for at skaffe overensstemmelse med afgiftsberegningen i de tilfælde, hvor virksomheden beholder vekslen og ved veksels indfrielse medregner hele det pålydende beløb til den afgiftspligtige omsætning som modtagen betaling. En sådan regel bevirker endvidere, at virksomheder, der anvender betalingsmetoden, kommer til at svare den samme afgift som virksomheder, der anvender leverancemetoden. Reglen indebærer desuden, at der bliver overensstemmelse mellem det beløb, sælgeren skal svare i afgift, og det beløb, køberen kan fratække som indgående afgift. Indfried virksomheden selv en veksel, har virksomheden ret til at fratække beløbet i opgørelsen af de modtagne betalinger, men betales fordringen senere, må beløbet på sædvanlig måde medregnes ved opgørelse af omsætningen.

Paragraffens stk. 5 fastsætter, at i tilfælde, hvor en virksomhed afhænder en købekontrakt (eller afbetalingskontrakt), skal et beløb svarende til den del af kontraktens pålydende, som ikke modtages ved afhændelsen, medregnes ved opgørelsen af modtagne betalinger i den periode, hvori afhændelsen sker. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med reglen i § 7, stk. 2, punkt f, hvorefter afbetalingstillæg, finansieringstillæg, rentetillæg o. lign. skal medregnes til den afgiftspligtige værdi. Uden denne bestemmelse ville afgiftserlæggelsen ikke blive den samme i virksomheder, der benytter betalingsmetoden og afhænder deres købekontrakter, som afgiftserlæggelsen i virksomheder, der benytter leverancemetoden, og i virksomheder, der benytter betalingsmetoden, og som selv beholder købekontrakterne. Reglen betyder desuden, at der bliver overensstemmelse mellem det beløb, sælgeren skal svare i afgift, og det beløb, køberen kan fratække som indgående afgift.

Bestemmelsen har i forhold til de tidligere lovforslag fået en lidt ændret affattelse under hensyn til, at renter af restkøbesummen ifølge § 7, stk. 3, på visse betingelser kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi.

Paragraffens stk. 6 bestemmer, at såfremt en kasserabat eller anden rabat, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen (faktureringen), bliver effektiv, skal et beløb svarende til den ydede rabat tillægges ved opgørelsen af de modtagne betalinger i den afgiftsperiode, hvori rabatten er ydet. Også denne bestemmelse må ses i sammenhæng med reglerne om den afgiftspligtige værdi (§ 7, stk. 2, punkt e). Bestemmelsen tjener til at sikre overensstemmelse mellem afgiftserlæggelsen i virksomheder, der benytter leverancemetoden, og virksomheder, der benytter betalingsmetoden, idet virksomheden ved udstedelsen af fakturaen ikke kan vide, om rabatten bliver effektiv.

Ifølge paragraffens stk. 7 kan der foretages fradrag af beløb, der er udbetalt til kunder for varer, der er modtaget retur, således at den ved salget betalte afgift bliver godtgjort.

Paragraffens stk. 8 fastsætter, at varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes af virksomhedens indehaver, eller som anvendes til formål, for hvilke der ikke er ret til fradrag for indgående afgift, skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning for den afgiftsperiode, i hvilken de er taget i anvendelse. Bestemmelsen, der knytter sig til reglerne i § 8, stk. 1, om fastsættelsen af den afgiftspligtige værdi i sådanne tilfælde, er omformuleret svarende til ændringen i § 8.

Virksomheder, der opgør omsætningen på grundlag af modtagne betalinger, kan ikke anvende denne opgørelsesmåde ved afsætning af brugte motor-køretøjer, der afgiftsberigtiges efter reglen i § 10, stk. 1. Det er i disse tilfælde kun en del af de modtagne betalinger, der skal svares afgift af.

Under hensyn hertil er der som et nyt stk. 9 indføjet en bestemmelse, hvorefter der ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning for den afgiftsperiode, i hvilken leveringen af det brugte motor-køretøj sker, medregnes et beløb svarende til den afgiftspligtige værdi, der fremkommer ved anvendelse af reglen i § 10, stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 10, der supplerer bestemmelsen om interessefællesskab i lovforslagets § 9, stk. 1, træder i stedet for § 12, stk. 8, i de tidligere lovforslag. Efter bestemmelsen kan det påbydes, at leverancer mellem virksomheder, der har interessefællesskab, skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning ved leveringen med et beløb svarende til den afgiftspligtige værdi. En sådan bestem-

melse vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige omsætning i tilfælde, hvor der er statueret interessefællesskab, er nødvendig, da bestemmelsen i § 9, stk. 1, ellers ville blive illusorisk, når virksomheden anvender betalingsmetoden. Bestemmelsen er nu formuleret således, at den kan anvendes ikke blot i tilfælde, hvor der forekommer unormale salgspriser mellem de i interessefællesskab stående virksomheder, men også hvor unormale kreditbetingelser mellem virksomhederne medfører urimelig kredit med afgiften.

Til § 15.

Denne paragraf indeholder reglerne vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige omsætning efter leverancemetoden.

Ifølge paragraffens stk. 1 er den afgiftspligtige omsætning i en afgiftsperiode i disse tilfælde den samlede afgiftspligtige værdi for de i perioden foretagne leverancer af varer og afgiftspligtige ydelser. I princippet er opgørelsen for en periode således knyttet til de i perioden foretagne leverancer af varer og ydelser. Da det i praksis i mange tilfælde vil være vanskeligt at fastslå nøjagtigt, hvad der skal forstås som leveringstidspunktet, er det i paragraffens stk. 2 bestemt, at i tilfælde, hvor der udstedes en faktura, vil faktureringstidspunktet i denne forbindelse kunne anses som leveringstidspunkt. For ikke at give mulighed for at trække afgiftsberigtigelsen i langdrag ved at udskyde udstedelsen af faktura, er reglen suppleret med en bestemmelse om, at beløb, som kunden har betalt inden faktureringen, skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning for den periode, hvori betalingen har fundet sted. Heri ligger også, at a conto-betalinger, som finder sted, inden leverancen er afsluttet, skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning, når betaling finder sted.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at der kan foretages fradrag for beløb, der er godtgjort kunden for varer, som virksomheden har modtaget retur, svarer til bestemmelsen i § 14, stk. 7, vedrørende opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning i virksomheder, der har valgt betalingsmetoden. Da godtgørelsesbeløbet indbefatter afgift, medens den afgiftspligtige omsætning er omsætningen uden afgift, kan der dog kun fradrages $\frac{10}{11}$ af det for returvarerne godtgjorte beløb.

Paragraffens stk. 4 giver adgang til at foretage fradrag for konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende afgiftspligtige leverancer. Denne bestemmelse medfører, at virksomheder, der har valgt faktureringsmetoden, ligestilles med virksomheder, der har valgt betalingsmetoden. Efter sidst-

nævnte metode erlægges ingen afgift, når sælgeren ikke modtager betalingen fra køberen.

Bestemmelsen i paragraffens stk. 5 om varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes af virksomhedens indehaver eller til formål, for hvilke der ikke er ret til fradrag for indgående afgift, svarer til bestemmelsen i § 14, stk. 8, vedrørende virksomheder, der har valgt betalingsmetoden.

Afsnit VI omhandler afgiftens størrelse.

Til § 16.

Paragraffen fastsætter afgiftssatsen til 10 pct. For varer, der indføres fra udlandet, er afgiftssatsen tilsvarende fastsat til 10 pct. (§ 27).

Afsnit VII fastsætter bestemmelserne om virksomhedernes afgiftstilsvær.

Til § 17.

Paragraffens stk. 1 fastslår, at afgiften er begrænset til alene at omfatte merværdien, idet virksomhederne for hver afgiftsperiode alene skal indbetale forskellen mellem udgående og indgående afgift.

Ifølge stk. 2 er den udgående afgift i en afgiftsperiode afgiften af virksomhedens afgiftspligtige omsætning i perioden opgjort enten efter betalingsmetoden eller efter leverancemetoden.

Den indgående afgift er ifølge paragraffens stk. 3 afgiften af virksomhedens indkøb af varer og afgiftspligtige ydelser til brug for virksomheden. Den indgående afgift omfatter ikke alene afgiften på materialer, der indkøbes til varefremstilling, og varer, der indkøbes til videresalg, men også afgiften på investeringsvarer og anskaffelser af omkostningskarakter for virksomheden. Som eksempler herpå kan nævnes lastbiler, kontorinventar og eget byggeri samt reparationer. Hvorledes den indgående afgift skal opgøres, fremgår af de følgende to stykker i paragraffen.

For virksomheder, der har valgt betalingsmetoden, er ifølge stk. 4 den indgående afgift i en afgiftsperiode $\frac{1}{11}$ af de beløb, som virksomheden i perioden har betalt til sine leverandører for leverancer, der er faktureret med afgift. For varer, som virksomheden har indført fra udlandet, er den indgående afgift den afgift, der er betalt ved indførslen.

For virksomheder, der opgør den udgående afgift på grundlag af de modtagne betalinger, gælder således, at også den indgående afgift skal opgøres på grundlag af de betalte afgiftsbeløb. Denne regel om, at virksomheder, der har valgt at opgøre den udgående afgift på grundlag af modtagne betalinger, skal opgøre den indgående afgift på grund-

lag af betalingerne for indkøbene, svarer ikke til det i „Redegørelse vedrørende Merværdiafgift“ foreslåede. Ifølge redegørelsen skulle den indgående afgift opgøres på grundlag af de foretagne indkøb (modtagne fakturaer), uanset hvilken opgørelsesmåde virksomheden havde valgt for den udgående afgift. Dette begrundedes med, at det ville være lettere for virksomhederne at opgøre og lettere for myndighederne at kontrollere størrelsen af den indgående afgift, når denne opgøres på grundlag af indkøbene, end når den opgøres på grundlag af betalingerne. Hvis virksomheder, der vælger at opgøre udgående afgift på grundlag af betalingerne, skal opgøre den indgående afgift på grundlag af indkøbene, vil dette imidlertid medføre en meget stærk nedgang i statskassens provenu af afgiften af omsætningen i den første afgiftsperiode efter afgiftens indførelse. Af finansielle og likviditetsmæssige grunde bør der derfor ikke være mulighed for at kombinere reglerne om opgørelse af den indgående og udgående afgift på denne måde.

For virksomheder, der har valgt leverancemetoden, bestemmer paragraffens stk. 5, at den indgående afgift for en afgiftsperiode er den afgift, der i perioden er faktureret til virksomheden af dens leverandører. For varer, som virksomheden har indført fra udlandet, gælder samme regel som for virksomheder, der har valgt betalingsmetoden.

Til § 18.

Denne paragraf indeholder en nærmere afgrænsning af, hvad der kan medregnes til den indgående afgift.

I paragraffens stk. 1 er det fastsat, at der til den indgående afgift kun kan medregnes afgift af indkøb m. v., som *udelukkende* vedrører omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser.

Efter denne bestemmelse skulle der f. eks. ikke kunne foretages fradrag for indgående afgift, der vedrører en bygning, som kun delvis anvendes til den registrerede virksomheds formål. I stk. 2 er der imidlertid optaget en bestemmelse, hvorefter finansministeren kan fastsætte regler om delvis (eventuelt forholdsmæssig) fradragsret for afgift på indkøb, der ikke fuldt ud anvendes til virksomhedens formål. Det skønnes ikke muligt på forhånd at fastsætte detaljerede regler om en sådan delvis fradragsret. I væsentlig grad må udformningen ske på grundlag af de erfaringer, der indhøstes under administrationen af afgiften.

I paragraffens stk. 3 er opregnet forskellige indkøb, som ikke kan tages i betragtning ved opgørelsen af den indgående afgift. Det bemærkes, at det allerede af paragraffens stk. 1 fremgår, at der ikke

kan foretages fradrag for indgående afgift af f. eks. varer, som er indkøbt til privatforbrug for indehaveren. Sådanne indkøb vedrører ikke virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser. De indkøb m. v., som ifølge paragraffens stk. 3 ikke kan medføre fradrag for indgående afgift, er indkøb af levnedsmidler, som foretages af en virksomhed til bespisning af personalet. Det er endvidere anskaffelse og drift af bolig for personalet og af børnehaver, feriehem m. v. samt indkøb m. v., som vedrører anden naturalaflønnning af personalet. Indkøb til disse formål må i afgiftsmæssig henseende betragtes som indkøb til endeligt forbrug; såfremt virksomheden i stedet for at yde personalet naturalaflønnning betalte højere pengeløn, måtte personalet betale afgift ved indkøbet af de pågældende varer m. v.

Det er endvidere foreslået at begrænse fradragsretten således, at afgift af indkøb m. v., der vedrører repræsentation og gaver, ikke kan fradrages. Denne begrænsning indebærer bl. a., at der ikke i den udgående afgift kan fratrækkes afgift, der er betalt ved afholdelse af forretningsfrokoster. Bestemmelsen er anset for hensigtsmæssig for at undgå misbrug. Med hensyn til bestemmelsen om gaveydelser bemærkes, at denne ikke begrænser fradragsretten for så vidt angår udsendelse af vareprøver og almindelige reklameartikler, men alene vedrører egentlige gaveydelser fra virksomheder.

Endelig er det foreslået, at der ikke kan fradrages afgift vedrørende personbefordring, herunder anskaffelse og drift af personkøretøjer, samt hotelophold. Uden en sådan bestemmelse ville der med hensyn til merværdiafgiften opstå tilsvarende vanskeligheder, som består med hensyn til indkomstskatten ved afgrænsningen af den private kørsel fra forretningskørselen. Der ville endvidere blive tale om forskelsbehandling af repræsentanter, der anvender eget motorkøretøj, og repræsentanter, der får stillet bil til rådighed af firmaet. For så vidt angår andre befordringsudgifter bemærkes, at det normalt ikke vil være muligt for virksomhederne at fremlægge dokumentation for den betalte afgift, og at det ville være udelukket at sikre, at en bestemmelse om fradragsret ikke blev misbrugt.

Bestemmelsen i paragraffens stk. 4 er indsat for at tydeliggøre, at der ikke skal ske dobbeltbeskatning af varer og ydelser, som virksomheden selv fremstiller (præsterer) eller forhandler, i tilfælde, hvor varerne m. v. anvendes af virksomhedens ejer, eller de anvendes til de i paragraffens stk. 3 omhandlede formål. Reglen betyder således, at en detailhandler af sin varebeholdning kan udtage varer til privatforbrug, selv om afgiften af disse

varer ved indkøbet er medregnet til den indgående afgift. Detailhandleren skal derimod beskatte de udtagne varer efter § 11, stk. 1.

Ved bestemmelsen i stk. 5, der ikke findes i de tidligere lovforslag, præciseres det, at registrerede virksomheder, der befordrer personer mod betaling, f. eks. ved hyrevognskørsel og rutebildrift, eller som udlejer personbiler, kan medregne afgiften af indkøb m. v. til disse formål til virksomhedens indgående afgift, idet de skal svare afgift af omsætningen ved denne virksomhed.

Afsnit VIII indeholder bestemmelser om de registrerede virksomheders regnskabspligt.

Til § 19.

I stk. 1, 1. punktum, er det fastsat, at der skal udstedes faktura for enhver leverance af varer eller afgiftspligtige ydelser fra en registreret virksomhed. Af fakturaerne skal bl. a. fremgå den afgiftspligtige værdi for leverancen og afgiftsbeløbets størrelse. Disse bestemmelser svarer til bestemmelserne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Under merværdiafgiften betaler virksomhederne i realiteten ikke afgift af deres indkøb, idet den afgift, der betales ved indkøbet, godtgøres gennem fradragsretten. Virksomhederne kan derfor kalkulere deres salgspriser på grundlag af indkøbspriserne uden afgift, og det vil være lettest for virksomhederne at foretage deres kalkulationer, når priserne i deres indkøbsfakturaer er angivet eksklusive afgift. Afgiften kan på fakturaen angives som et samlet beløb vedrørende hele fakturasummen. Da ikke alle ydelser er omfattet af afgiftspligten, betyder reglen om, at afgiften skal anføres særskilt på fakturaen, at den enkelte virksomhed på fakturaerne over sine indkøb kan se, hvilke af de modtagne ydelser der er svaret afgift af, og dermed hvilke beløb virksomheden kan medregne ved opgørelsen af den indgående afgift.

De tidligere lovforslag indeholdt ingen utrykkelig bestemmelse om udstedelse af supplerende fakturaer i tilfælde, hvor der sker en efterfølgende regulering af prisen, eller om udstedelse af kreditnotaer, når returnering af tidligere fakturerede varer finder sted. Bestemmelser herom er nu indarbejdet i paragraffens stk. 1.

Stk. 2 indeholder en bestemmelse om, at faktureringspligten anses for opfyldt, såfremt afregningen mellem leverandør og modtager sker på grundlag af et af modtageren udfærdiget afregningsbilag. Afregningsbilaget skal indeholde de samme oplysninger, som kræves for fakturaerne. Afregningsbilaget udstedt af modtageren anvendes f. eks.

ved landbrugernes leverancer til mejerier og slagterier.

I paragraffens stk. 3 er foreskrevet, at i fakturaer eller afregningsbilag, der indeholder både afgiftspligtige og afgiftsfri leverancer, skal de afgiftspligtige leverancer opføres for sig med særskilt sammentælling. Reglen svarer til praksis under den gældende afgift.

Ifølge bestemmelsen i paragraffens stk. 4, der ikke findes i de tidligere lovforslag, kan der fastsættes regler, hvorefter de almindelige bestemmelser om fakturaernes indhold kan fraviges for transportvirksomheder. Begrundelsen for denne bestemmelse er, at det vil være vanskeligt for postvæsen, jernbaner og rutebiler m. fl. at udstede fakturaer, som indeholder alle de sædvanligt krævede oplysninger. Der skabes nu mulighed for bl. a. at give transportvirksomheder tilladelse til på fragtbreve m. v. at anføre, at afgiften udgør $\frac{1}{11}$ af fragteløbet i stedet for at angive afgiftsbeløbet størrelse.

Den nye bestemmelse åbner endvidere adgang til at lempe faktureringsreglerne for virksomheder, der afsætter varer på Københavns Grøntorv, således at reglerne kan tilpasses de særlige forhold, der her gør sig gældende.

Ifølge stk. 5 omfatter faktureringspligten ikke detailhandlere og andre virksomheder, der overvejende har afsætning til private forbrugere. For almindelige forbrugere vil det være uden betydning, om de får en faktura, hvoraf afgiften fremgår. I de tilfælde, hvor f. eks. en håndværksvirksomhed foretager indkøb af materialer eller driftsmidler i detailhandelen, må køberne dog af hensyn til sin fradragsret for indgående afgift sikre sig, at detailhandleren udsteder faktura med særskilt angivelse af afgiften.

Paragraffens stk. 6 indeholder et forbud mod, at virksomheder, der ikke er registrerede, anfører afgiftsbeløb på deres fakturaer. Bestemmelsen er nødvendigt ikke alene for at forhindre, at sådanne virksomheder med urette opkræver afgift, som ikke afregnes med det offentlige, men også for at forhindre, at registrerede købere hos sådanne virksomheder opnår grundlag for et uberettiget fradrag for indgående afgift. Fradrag ville i disse tilfælde i realiteten betyde godtgørelse af afgiftsbeløb, som ikke var indbetalt til statskassen.

Reglen i stk. 7, der ikke findes i de tidligere lovforslag, påbyder, at det ved prisangivelser for varer og afgiftspligtige ydelser tydeligt skal tilkendes, hvis prisen ikke indbefatter afgiften.

For virksomheder, der sælger engros, kan det være hensigtsmæssigt at anføre priser i prislister

m. v. uden afgift, fordi disse virksomheder ved faktureringen skal anføre afgiften særskilt. For detailhandlere og andre virksomheder, der sælger direkte til forbrugere, vil det derimod være mest praktisk at opgive priserne indbefattet afgift. Da adskillige virksomheder har både engrossalg og detailsalg, vil mange misforståelser vedrørende afgiften kunne undgås ved at foreskrive, at det ved prisangivelser tydeligt skal tilkendegives, såfremt prisen ikke indbefatter afgiften. Køberne vil derved blive sikret mod at blive afkrævet et afgiftsbeløb, som man regnede med var indbefattet i den annoncerede pris.

Til § 20.

Paragraffens stk. 1 indeholder det hovedkrav til de registrerede virksomheders regnskab, at det skal kunne danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen med afgiftens rigtige erlæggelse. For virksomheder, der i forvejen fører regnskab, vil det normalt ikke være nødvendigt at føre særligt afgiftsregnskab, men regnskabet må indrettes på en sådan måde, at de nødvendige oplysninger om afgiftstilsvaret fremgår af regnskabet.

I paragraffens stk. 2 er det nærmere foreskrevet, at regnskabet skal indeholde en særlig konto, hvoraf størrelsen af den indgående og den udgående afgift fremgår. Virksomheder, der benytter betalingsmetoden, kan føre afgiftskontoen ved månedlige posteringer af indgående og udgående afgift. Det er dog en forudsætning, at virksomhedens regnskab føres således, at afgiftsbeløbene direkte kan beregnes på grundlag af konti over de foretagne betalinger af afgiftspligtige køb og salg, d. v. s., at der på de pågældende konti udelukkende føres betalinger vedrørende afsætninger, hvoraf der skal svares afgift, og indkøb, for hvilke afgiften kan medregnes i den indgående afgift. I virksomheder, der benytter leverancemetoden, kan afgiftskontoen tilsvarende føres ved månedlige posteringer, såfremt regnskabet føres på en sådan måde, at afgiftsbeløbene direkte kan beregnes på grundlag af konti over afgiftspligtige køb og salg.

I virksomheder, der fører almindelige forretningsbøger, vil regnskabet i almindelighed kunne anlægges således, at reglerne i stk. 1 og 2 opfyldes. Virksomheder, hvis regnskab ikke opfylder disse regler, skal i henhold til stk. 3 føre et særligt regnskabsbæfte. Bestemmelsen er omformuleret redaktionelt i forhold til de tidligere fremsatte forslag.

Paragraffens stk. 4 fastsætter dokumentationsreglerne vedrørende den indgående afgift. Virksomhederne skal kunne dokumentere afgiften ved hjælp af toldkvitteringer eller fakturaer (afreg-

F. t. l. om almindelig omsætningsafgift.

ningsbilag). Virksomheder, der har valgt betalingsmetoden, skal yderligere kunne fremlægge dokumentation for den skete betaling til leverandøren.

Paragraffens stk. 5 indeholder hjemmel for finansministeren til at fastsætte de nærmere regnskabsbestemmelser for registrerede virksomheder.

Til § 21.

Paragraffens stk. 1 indeholder en bestemmelse om, at virksomhederne skal opbevare regnskabsmaterialet i 5 år.

Stk. 2 foreskriver, at registrerede virksomheder én gang årlig skal foretage en opgørelse af værdien af værelageret på grundlag af en foretaget optælling af lageret. Opgørelsen kan foretages på et tidspunkt, som virksomheden selv vælger, f. eks. tidspunktet for virksomhedens almindelige statusopgørelse. Kravet om årlig lageropgørelse findes også i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Ifølge stk. 3 skal opgørelserne indsendes til toldvæsenet inden udgangen af den følgende februar måned.

Afsnit IX indeholder bestemmelserne for de registrerede virksomheders afregning af afgiften.

Til § 22.

Ifølge stk. 1 skal de registrerede virksomheder senest 20 dage efter udløbet af hver afgiftsperiode angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden samt størrelsen af den omsætning, der efter § 12, stk. 1, ikke skal medregnes til den afgiftspligtige omsætning, d. v. s. eksportafsætningen m. v. Angivelsen skal indsendes på en særlig blanket, der også benyttes ved afgiftens indbetaling, jfr. § 24. Den ændrede formulering i forhold til de tidligere lovforslag er en konsekvens af ændringen af paragraffens stk. 3.

Paragraffens stk. 1 indeholder endvidere en bestemmelse om, at beløbene i angivelsen skal anføres i hele kroner, således at ørebeløb bortkastes. Denne bestemmelse, der ikke findes i de tidligere lovforslag, er indsat for at forenkle regnskabet med de til toldvæsenet indbetalte afgifter.

Paragraffens stk. 2 fastsætter, at afgiftsperioden er kvartalet.

Efter bestemmelsen i stk. 3, 1. punktum, kan virksomheder, hvis udgående afgift regelmæssigt er mindre end den indgående afgift som følge af, at en væsentlig del af afsætningen sker til udlandet, få tilladelse til at anvende kalendermåneden som afgiftsperiode. De pågældende virksomheder opnår herved at få reduceret den periode, hvori de står i forskud med den indgående afgift.

22 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).

Efter de tidligere lovforslag kunne der ikke anvendes kortere afregningsperiode end 1 måned. Men ved en ny bestemmelse i stk. 3, sidste punktum, skabes der nu mulighed for, at særlig udprægede eksportvirksomheder kan få tilladelse til at afkorte afregningsperioden til 1 uge. Disse eksportvirksomheder får derved mulighed for særlig hurtigt at få refusion af det beløb, hvormed den indgående afgift overstiger den udgående.

I stk. 4 er der fastsat visse begrænsninger i adgangen til at ændre afgiftsperioden. Det er således foreskrevet, at ændring af afgiftsperioden kun kan ske med virkning fra begyndelsen af et kvartal, og anmodning herom skal fremsættes senest 1 måned, før ændringen ønskes iværksat. Det er endvidere foreskrevet, at virksomheder, der får tilladelse til forkortet afgiftsperiode, ikke inden for de følgende 2 år kan gå tilbage til kvartalsvis afregning. Sidstnævnte bestemmelse hindrer, at virksomheder med sæsonvise svingninger i afsætningen foretager hyppige ændringer af afregningsperiodens længde.

Til § 23.

På grund af det store antal virksomheder, der vil blive registreret under merværdiafgiften, er det af afgørende betydning for tilrettelæggelsen af den praktiske administration, at virksomhedernes angivelser over omsætningen indsendes rettidigt. Der er derfor i paragraffens stk. 1 indsat en bestemmelse, som skulle indløbe en tilskyndelse hertil. Bestemmelsen, som ikke findes i de tidligere lovforslag, fastsætter, at såfremt angivelsen over omsætningen ikke indsendes rettidigt, forhøjes virksomhedens udgående afgift for den pågældende afgiftsperiode med 1 pct., dog mindst med 50 kr. og højst med 300 kr. Toldvæsenet kan dog meddele fritagelse for forhøjelsen, når det på grund af særlige omstændigheder, f. eks. at forsinkelsen skyldes indehaverens sygdom, findes rimeligt.

Efter stk. 3 kan toldvæsenet foreløbigt fastsætte en virksomheds afgiftstilsvær til et skønsmæssigt beløb i tilfælde, hvor virksomheden trods påkrav ikke har indsendt afgiftsangivelsen senest 1 måned efter afleveringsfristens udløb.

Da de periodiske opgørelser af omsætningen er grundlaget for afgiftens opkrævning, må de anførte bestemmelser anses for påkrævet, for at der kan gennemføres en effektiv administration. Det bemærkes herved, at der ikke som i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift er optaget en bestemmelse om, at retten til at drive registreringspligtig virksomhed kan inddrages, såfremt angivelsen ikke indsendes rettidigt.

Til § 24.

Paragraffen indeholder bestemmelserne for afgiftens indbetaling.

Ifølge stk. 1 forfalder afgiften for en afgiftsperiode til betaling ved afgiftsperiodens udløb og skal indbetales senest 20 dage derefter. Bestemmelsen svarer til reglen i de tidligere lovforslag, men formuleringen er ændret i overensstemmelse med den foreslåede ændring af § 22, stk. 3.

Under den gældende almindelige omsætningsafgift skal afgiften indbetales senest den 20. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb. Den her ved opnåede kredit med afgiftens indbetaling har sin begrundelse i, at den gældende afgift opkræves i engrosledet, og at der sædvanemæssigt inden for engros-handelen ydes en udstrakt kredit med varenes betaling. Under en afgift efter merværdisystemet er der ikke de samme grunde til at give virksomhederne kredit med afgiftens indbetaling. Virksomheder, der benytter betalingsmetoden, har altid modtaget afgiftsbeløbet fra kunderne, inden det skal afregnes med staten. Desuden giver allerede afgiftsperiodens længde virksomhederne en vis kredit på afgiften. For så vidt angår virksomheder, der benytter leverancemetoden, erindres om, at virksomhederne i realiteten har deres lagre liggende i ubeskattet stand. Ved afsætning mellem registrerede virksomheder er der derfor heller ingen anledning til kredit med afgiftens indbetaling. Kun afsætningen til forbrugere kunne motivere en vis indbetalingsfrist, men den væsentligste del af denne afsætning sker mod kontant eller mod ret kort kredit, og allerede afgiftsperiodens længde giver en vis kredittid.

I paragraffens stk. 2 er foreskrevet, at der skal svares $\frac{3}{4}$ pct. i månedlig rente, såfremt afgiften ikke indbetales rettidigt.

Ifølge stk. 3 kan finansministeren fastsætte de nærmere regler for afgiftens indbetaling. Det er hensigten at fastsætte regler om, at indbetalingen af afgiften skal ske til et centralt regnskabskontor enten over postgiro eller ved indsendelse af check til dette kontor. Der vil endvidere blive fastsat detaljerede bestemmelser om, hvornår betaling skal ske, for at den kan anses for rettidig.

Til § 25.

I tilfælde, hvor en virksomheds indgående afgift i en afgiftsperiode overstiger den udgående afgift, skal differencen udbetales til virksomheden. Det er i paragraffen foreskrevet, at udbetalingen skal ske senest 14 dage efter modtagelsen af afgifts-angivelsen, forudsat modtagelsen er sket rettidigt, d. v. s. senest 20 dage efter afgiftsperiodens udløb.

Til § 26.

Paragraffen indeholder dels bestemmelse om, hvem der hæfter for afgiften, dels bestemmelse om statskassens fortrinnsstilling ved konkurs m. v.

Tilsvarende bestemmelser findes i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Den i forhold til de tidligere lovforslag indføjede bestemmelse om hæftelsespligten i tilfælde, hvor flere virksomheder er registreret under ét, er en konsekvens af den nye bestemmelse i § 5, stk. 3, om fælles registrering.

Afsnit X indeholder bestemmelser om vareindførslen fra udlandet.

Til § 27.

Paragraffens stk. 1 fastslår, at der skal svares afgift af varer, der indføres fra udlandet. Ved denne afgiftsberigtigelse finder de i toldlovens §§ 149-155 fastsatte bestemmelser for angivelse til klarering tilsvarende anvendelse. Dette betyder bl. a., at der ved afgiftsberigtigelsen skal fremlægges duplikaatfaktura med erklæring om fakturaens rigtighed.

Ifølge stk. 2 svares afgiften med 10 pct. af toldberegningens værdien tillagt told og andre afgifter, som skal erlægges ved indførslen.

Som i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift fastsættes det i stk. 3, at afgiftsfri indførsel af varer kan ske i en række af de tilfælde, hvor toldfri indførsel kan finde sted i henhold til toldlovens §§ 129-132. Toldfriheden efter disse bestemmelser knytter sig ikke så meget til bestemte varer som til de forudsætninger, hvorunder varerne indføres, f. eks. som rejsegods, flyttegods, gaver, proviant m. v. §§ 130-132 omhandler udelukkende tilfælde, hvor indførslen her til landet er af midlertidig karakter. De praktiske hensyn, der har betinget toldfriheden, gør sig i vidt omfang også gældende i forhold til afgiftsopkrævningen. Hertil kommer, at visse af reglerne, der hviler på internationale aftaler, forudsætter såvel toldfrihed som afgiftsfrihed.

Paragraffens stk. 4 indeholder en bestemmelse, der bemyndiger finansministeren til, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, efter samråd med det i § 35 omhandlede nævn at tillade afgiftsfri indførsel af varer, der indføres toldfrit i henhold til andre særlige lovbestemmelser.

Ifølge stk. 5 kan varer, der genindføres efter at være underkastet reparation eller anden bearbejdning i udlandet, afgiftsberigtiges med 10 pct. af omkostningerne ved den foretagne reparation m. v. Det er en forudsætning herfor, at betingelserne i toldlovens § 134 om genindførsel mod nedsat told

er opfyldt. Reglen betyder, at der for sådanne genindførte varer ikke skal svares afgift af varernes fulde værdi, men alene af den merværdi, der i udlandet er tilført varerne ved den foretagne reparation eller bearbejdning.

Paragraffens stk. 6 indeholder bestemmelse om, i hvilket omfang diplomatiske udsendinge og internationale organisationer m. fl. kan opnå fritagelse for almindelig omsætningsafgift. De pågældende er ikke fritaget for afgift af varer og ydelser, der indkøbes her i landet.

I stk. 7 er endelig fastsat, at der for varer, der genduføres, kan ydes afgiftsgodtgørelse i samme omfang, som toldgodtgørelse ydes i henhold til toldlovens § 180, § 181 eller § 185, stk. 1, punkt 4-6. De pågældende bestemmelser i toldloven vedrører for det første tilfælde, hvor tolden er erlagt ved en fejltagelse, eller varerne ikke svarer til bestillingen. Endvidere omfatter bestemmelserne delvis toldgodtgørelse for visse maskiner og apparater m. v., der har været indført til midlertidig brug her i landet.

Afsnit XI indeholder bestemmelser om byggegodtgørelse.

Til § 28.

Denne paragraf indeholder en bemyndigelse for finansministeren til efter forhandling med boligministeren at fastsætte bestemmelser om godtgørelse for afgift af nyt boligbyggeri og visse former for institutionsbyggeri. Bestemmelserne svarer til det tidligere lovforslag, men er dog udvidet, således at den nu også omfatter byggeri til folkeskoler, gymnasier, højere læreanstalter og andre tilsvarende formål.

Godtgørelsen vil — ligesom under den hidtil gældende godtgørelsesordning for omsætningsafgift af byggematerialer — blive ydet med et fast beløb pr. kvadratmeter etageareal. Godtgørelsessatsen tænkes fastsat til det gennemsnitlige beløb, som afgiften udgør for almindeligt boligbyggeri.

Det bemærkes, at afgiften af byggeri, der udføres for registrerede virksomheder, vil kunne fradrages som indgående afgift ved disse virksomheders opgørelse af afgiftstilsvaret.

Afsnit XII indeholder kontrolbestemmelser.

Til § 29.

Paragraffen indeholder bestemmelser om toldvæsenets eftersyn i de registrerede virksomheder. Bestemmelserne giver beføjelser til kontrol i samme omfang som efter andre forbrugsafgiftslove, herunder den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Til § 30.

Denne paragraf giver bl. a. toldvæsenet adgang til at indhente oplysninger hos leverandører til registreringspligtige virksomheder og hos virksomheder, der foretager indkøb hos registreringspligtige virksomheder. Tilsvarende bestemmelse, der må anses for nødvendig for at muliggøre effektiv kontrol, findes ligeledes i andre forbrugsafgiftslove, herunder den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Til § 31.

Også bestemmelserne i denne paragraf, hvorefter offentlige myndigheder skal meddele toldvæsenet oplysninger og politiet yde bistand efter nærmere regler, svarer til bestemmelserne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Til § 32.

Ifølge stk. 1 skal beløb, som en virksomhed som følge af urigtig angivelse har betalt for lidt i afgift eller fået udbetalt for meget i godtgørelse, betales senest 14 dage efter påkrav.

Paragraffens stk. 2 indeholder en bestemmelse om toldvæsenets adgang til at foretage skønsmæssig ansættelse af skyldige afgiftsbeløb i tilfælde, hvor afgiftsskylden ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber. Toldvæsenets ansættelse kan indbringes for det i § 35 omhandlede nævn. Paragraffens stk. 3 indeholder nærmere regler herom.

Tilsvarende bestemmelser om skønsmæssig ansættelse af en virksomheds afgiftspligtige omsætning findes i andre forbrugsafgiftslove.

Afsnit XIII indeholder straffebestemmelser.

Til § 33.

Paragraffens stk. 1 indeholder en opregning af de bestemmelser, hvis overtrædelse er belagt med straf. Det fastsættes, at overtrædelse af bestemmelserne straffes med bøde. Bestemmelserne i stk. 1 svarer til de tidligere lovforslag, idet man dog har ajourført straffebestemmelserne under hensyn til de i øvrigt foretagne ændringer i lovforslaget.

Ifølge stk. 2 kan der i forskrifter, som udstedes i medfør af loven, fastsættes tilsvarende straf for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. Ifølge stk. 3 er straffen bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift.

Paragraffens stk. 4 bestemmer, at der for overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Det bemærkes, at paragraffen er i overensstemmelse med bestemmelserne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Til § 34.

Ifølge paragraffen kan overtrædelsessager afgøres administrativt med betaling af bøde i tilfælde, hvor den pågældende erkender sig skyldig. Bestemmelsen er udformet i overensstemmelse med de synspunkter, der indeholdes i lov nr. 213 af 4. juni 1965 om ændringer i forskellige lovbestemmelser om straf, konfiskation m. v.

Det er hensigten at bemyndige Direktoratet for Toldvæsenet til at varetage administrationen af paragraffens bestemmelser.

Afsnit XIV indeholder forskellige andre bestemmelser vedrørende afgiftslovens administration.

Til § 35.

Paragraffen omhandler det navn, som foreslås nedsat til afgørelse af forskellige spørgsmål ved lovens praktisering. Tilsvarende bestemmelser gælder for det i henhold til den gældende lov om almindelig omsætningsafgift nedsatte navn.

Ifølge paragraffens stk. 1 skal nævnet bestå af 6 medlemmer, hvoraf de 4 — herunder formanden — skal være dommere.

Paragraffens stk. 2 fastlægger nævnets kompetence. Denne omfatter for det første spørgsmål om afgiftspligtens omfang og spørgsmål om den afgiftspligtige værdi. Endvidere træffer nævnet afgørelse i sådanne spørgsmål om den indgående afgift, som vedrører bestemmelserne i § 17, stk. 3, og § 18, stk. 3 og 5. Endelig er nævnet klageinstans for de skønmæssige ansættelser, som toldvæsenet foretager i henhold til § 32, stk. 2.

Foruden de nævnte spørgsmål, hvor nævnet har den endelige administrative afgørelse, har nævnet til opgave at medvirke ved administrationen af lovforslagets § 27, stk. 4, vedrørende afgiftsfrigørelser for specielle toldfri indførsler.

Nævnet kan i henhold til stk. 3 tilkalde sagskyndige rådgivere, når der efter nævnets skøn kræves særlig teknisk eller handelsmæssig indsigt ved en sags behandling.

Ifølge stk. 4 har den, som har indbragt en sag for nævnet, adgang til efter begæring at fremstille sagen mundtligt for nævnet.

På grund af den foreslåede afgifts generelle karakter vil nævnets afgørelser af principielle spørgsmål få betydning for en vid kreds af personer og virksomheder. Det vil derfor være nødvendigt, at disse afgørelser offentliggøres. De tidligere lovforslag inde-

holdt ingen bestemmelse herom, men der er nu i stk. 5 indsat en bestemmelse, hvorefter bekendtgørelse af nævnets afgørelser sker efter regler, der fastsættes af finansministeren.

De tidligere lovforslag indeholdt en bestemmelse om, at virksomhederne har pligt til at rette sig efter de af finansministeriet truffene foreløbige afgørelser vedrørende de spørgsmål, hvor nævnet har den endelige afgørelse. Da det i § 39 er foreslået, at nævnet kan træde i funktion allerede ved lovens kundgørelse, anses reglen om de foreløbige afgørelser for unødvendig. Den er derfor udeladt.

Til § 36.

Paragraffen bestemmer, at Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn i afgiftsmæssig henseende behandles som udland, således at forsendelse af varer til disse steder betragtes som eksport. Endvidere vil oplæggelse af varer på frilager kunne anses som eksport.

Til § 37.

Ifølge bestemmelsen i § 12, stk. 1 a., kan opkrævning af afgift for varer, der udføres, kun undlades, når udførslen sker fra en registreret virksomhed. Hvis varer overgives en udenlandsk køber her i landet, skal der derfor opkræves afgift af varerne. § 37, der er ny i forhold til de tidligere forslag, bemyndiger finansministeren til at fastsætte bestemmelser om godtgørelse af afgift, som udenlandske virksomheder har betalt ved køb, bearbejdning m. v., opbevaring eller transport af varer, der udføres til udlandet. Bestemmelsen gælder ikke for udlændinges indkøb her i landet til privat brug.

Til § 38.

Paragraffen giver finansministeren bemyndigelse til at fastsætte de fornødne regler til lovens gennemførelse.

Afsnit XV indeholder overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

Til § 39.

Denne paragraf skal angive tidspunktet for lovens ikrafttræden.

I paragraffen fastsættes endvidere den frist, inden hvis udløb de ved lovens ikrafttræden registreringspligtige virksomheder skal anmelde sig til registrering. Denne anmeldelse bør foretages så tidligt som muligt for at gennemføre afgiftssystemets igangsættelse på den bedst mulige måde.

Paragraffen indeholder yderligere en bestemmelse, hvorefter det i § 35 omhandlede navn kan

træde i funktion fra lovens kundgørelse. Det anses af praktiske grunde for nødvendigt, at nævnet kan træde i funktion inden lovens ikrafttræden, således at spørgsmål vedrørende lovens fortolkning kan blive afgjort, inden virksomhederne skal påbegynde afgiftsopkrævningen.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at lov nr. 211 af 16. juni 1962 om almindelig omsætningsafgift ophæves, indebærer samtidig bortfald af lov nr. 391 af 11. december 1963 og lov nr. 74 af 31. marts 1965, der indeholder ændringer til den nævnte lov. Endvidere bortfalder finansministeriets bekendtgørelse nr. 239 af 6. juni 1963 om varer, for hvilke der er meddelt undtagelse fra afgiftspligten.

Til § 40.

Paragraffen indeholder overgangsbestemmelser vedrørende opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning m. v.

Stk. 1 fastsætter, at den afgiftspligtige omsætning omfatter leverancer af varer og ydelser, der finder sted efter lovens ikrafttræden. Denne regel gælder også, selv om leverancerne er bestilt og eventuelt tillige betalt før lovens ikrafttræden. Reglen, der også findes i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift, er nødvendig af praktiske grunde for at undgå omgælder.

For byggeri og andet arbejde på fast ejendom, der er under udførelse ved lovens ikrafttræden, fastsætter bestemmelsen, at den del af arbejdet (inklusive materialeleværdien), som udføres efter ikrafttrædelsestidspunktet, skal medregnes til den afgiftspligtige omsætning. For sådant igangværende byggeri skal byggevirksomhederne herefter til den afgiftspligtige omsætning medregne den fulde værdi for byggearbejdet med fradrag af den del af værdien, der vedrører arbejde udført før lovens ikrafttræden. Byggevirksomhederne må derfor ved lovens ikrafttræden for deres igangværende arbejder foretage en opgørelse af værdien af det inden dette tidspunkt udførte arbejde.

En fuld opfyldelse af kravet i stk. 1, hvorefter der skal svares afgift af de leverancer, der finder sted efter lovens ikrafttræden, ville for løbende leverancer af f. eks. elektricitet og gas forudsætte, at der ved lovens ikrafttræden blev foretaget aflæsning af alle elektricitetsmålere m. v. Da dette ikke kan gennemføres i praksis, er der ved bestemmelserne i stk. 2, der ikke findes i de tidligere lovforslag, åbnet mulighed for, at den del af forbruget mellem to ordinære aflæsninger, der skal belægges med afgift, kan fastsættes ved en forholdsmæssig beregning. Bestemmelsen i 2. punktum giver mulighed for yderligere simplificering af bereg-

ningen ved, at der kan foretages afrunding af den del af vederlaget, hvoraf der skal svares afgift. Man kan således eventuelt tillade anvendelse af samme forholdstal for alle aflæsninger, der har fundet sted i løbet af en uge.

De særlige overgangsbestemmelser i stk. 2 kan også bringes i anvendelse på de ved lovens ikrafttræden løbende lejemål vedrørende varer.

De i stk. 1 omhandlede almindelige overgangsbestemmelser kan direkte finde anvendelse på virksomheder, der opgør den afgiftspligtige omsætning på grundlag af foretagne leverancer (leverance-metoden). I disse virksomheder medregnes enhver leverance, der ydes efter lovens ikrafttræden, til omsætningen.

For virksomheder, der opgør den afgiftspligtige omsætning på grundlag af modtagne betalinger (betalingsmetoden), indeholder paragraffens stk. 3 nærmere anvisning på, hvorledes omsætningen i disse virksomheder opgøres, således at kun leverancer ydet efter lovens ikrafttræden medregnes ved afgiftsberegningen.

Det fastsættes her, at betaling for leverancer, der har fundet sted, før loven trådte i kraft, ikke skal medregnes til den afgiftspligtige omsætning.

Som nyt i forhold til de tidligere lovforslag er den nævnte bestemmelse nu suppleret med en regel om, at virksomheder, der benytter betalingsmetoden, skal svare afgift af betalinger, der før lovens ikrafttræden er modtaget for leverancer, der sker efter dette tidspunkt. Sådanne beløb skal medregnes til den afgiftspligtige omsætning i den første afgiftsperiode efter lovens ikrafttræden. Det fastslås endvidere, at de pågældende virksomheder ved opgørelse af den indgående afgift kan medregne afgiften af forudbetalinger, som før lovens ikrafttræden er foretaget for leverancer, der først sker efter dette tidspunkt.

Ifølge paragraffens stk. 4 skal virksomheder, der benytter betalingsmetoden, ved lovens ikrafttræden foretage en opgørelse over udestående fordringer vedrørende omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser. Betaling af disse fordringer, som efter lovens ikrafttræden tilflyder virksomheden, skal herefter ikke medregnes til den afgiftspligtige omsætning.

Den nævnte opgørelse over udestående fordringer skal indsendes til toldvæsenet. Fristen for indsendelse, der i de oprindelige lovforslag var 8 dage, er nu foreslået fastsat til 1 måned.

Paragraffens stk. 5 præciserer lovens ikrafttrædelsestidspunkt for så vidt angår varer, der indføres fra udlandet.

Til § 41.

Paragraffen indeholder bestemmelse om, at virksomheder, der registreres ved lovens ikrafttræden, og som har lager af varer, der er afgiftspligtige efter den hidtil gældende lov om almindelig omsætningsafgift, kan få godtgørelse for den betalte afgift af lagerbeholdningen ved lovens ikrafttræden. Af praktiske grunde er det anset for nødvendigt at foreslå, at godtgørelsen ydes efter den siden 1. april 1965 gældende afgiftssats, uanset at en del af lagerbeholdningen kan være berigtiget efter den før 1. april 1965 gældende afgiftssats. Godtgørelsen beregnes på grundlag af den værdi, hvoraf varerne tidligere er afgiftsberigtiget.

Bestemmelsen betyder, at dobbeltbeskatning af detailforretningernes lagre undgås. Under engrosledsafgiften henligger detailhandlernes varebeholdninger i beskattet stand, og detailhandlerne skal beregne afgift efter reglerne i dette lovforslag fra lovens ikrafttræden.

Det fastslås i paragraffens stk. 1, at afgiftsgodtgørelsen alene kan omfatte varer, som virksomhederne har liggende med henblik på afsætning. Dette gælder således varer, der skal afsættes uden videre forarbejdning, varer, der afsættes i forbindelse med reparation, og varer, der skal indgå som bestanddele af andre varer, som er bestemt til afsætning. Det gælder endvidere materiale, der er bestemt til arbejder på fast ejendom, hvoraf der ifølge lovforslaget skal svares afgift. Der kan ikke opnås afgiftsgodtgørelse for f. eks. driftsmidler

eller inventar, der er anskaffet før lovens ikrafttræden.

Bestemmelserne svarer til de tidligere lovforslag, men der er foretaget et par redaktionelle ændringer, som tilsigter en tydeliggørelse.

Ifølge stk. 2 skal virksomhederne ved fremlæggelse af indkøbsfakturaer, toldkvitteringer eller lignende kunne dokumentere, at der er betalt afgift af varerne. Af kontrolmæssige grunde er det endvidere fastsat, at disse bilag skal opbevares i 5 år efter lovens ikrafttræden. Sidstnævnte bestemmelse fandtes ikke i de tidligere forslag.

Stk. 3 bestemmer, at det er en betingelse for at opnå afgiftsgodtgørelse efter stk. 1, at en specificeret opgørelse over den godtgørelse, som kræves, er toldvæsenet i hænde senest 1 måned efter lovens ikrafttræden. Denne bestemmelse er formuleret lidt anderledes end bestemmelsen i de tidligere lovforslag. Med den nye formulering præciseres, at overskridelse af fristen for indgivelse af den specificerede opgørelse medfører, at der ikke vil kunne udbetales afgiftsgodtgørelse.

Afgiftsgodtgørelsen ydes på den måde, at beløbet ligesom indgående afgift fratrækkes ved virksomhedernes opgørelse af afgiftstilsvaret. Af finansielle grunde er det i stk. 4 foreslået, at fradraget fordeles over de 4 første kvartaler efter lovens ikrafttræden. Bestemmelsen er omformuleret i forhold til de tidligere lovforslag under hensyn til, at visse virksomheder kan få tilladelse til at anvende kortere afgiftsperioder end en måned.

Oversigt over ændringer i forhold til de tidligere fremsatte lovforslag.

Til venstre for hver af de nedenfor omtalte ændringer er anført bestemmelsens placering i lovforslaget. I parentes er anført, hvilken bestemmelse i de tidligere lovforslag der er ændret. I oversigten er ikke medtaget små ændringer i lovteksten, som udelukkende er af redaktionel betydning. Det samme gælder ændringer, som kun ændrer eller tilføjer henvisninger mellem paragrafferne.

§ 2, stk. 2 e (§ 2, stk. 2 e)	Som afgiftspligtige ydelser er medtaget spedition og toldklarering.
§ 2, stk. 2 g (§ 2, stk. 2 g)	Den ændrede formulering præciserer, at alle annoncer er afgiftspligtige.
§ 2, stk. 2 h (§ 2, stk. 2 h)	Markedsanalyse er medtaget under afgiftspligten.
§ 2, stk. 2 j (§ 2, stk. 2 j)	Udlejning af værelser i moteller o. lign. samt i visse pensionater er tilføjet under afgiftspligten for hoteller m. v.
§ 2, stk. 2 k (§ 2, stk. 2 j)	Under afgiftspligten for restaurationer m. v. er tilføjet servering i konditorier, kaffebarer o. lign. samt i visse pensionater.
§ 4, stk. 1 (§ 5, stk. 1)	Virksomheder, hvis afgiftspligtige omsætning ikke overstiger 5.000 kr. årlig, er uden videre fritaget for at svare afgift, medens de efter de tidligere forslag skulle fremsætte anmodning herom.
§ 5, stk. 2 (nyt stykke)	Den, der ejer flere virksomheder, skal anmelde disse til registrering under ét, men kan i visse tilfælde få tilladelse til, at de registreres hver for sig.
§ 5, stk. 3 (nyt stykke)	Virksomheder, der ikke har samme ejer, kan registreres under ét.
§ 5, stk. 4 (nyt stykke)	Virksomheder, der registreres under ét, betragtes i afgiftsmæssig henseende som én virksomhed.
§ 7, stk. 2 c (nyt punkt)	Bestemmelsen præciserer, at der skal svares afgift af tilslutnings- og oprettelsesafgifter o. lign., som modtageren skal betale for at få en leverance.
§ 7, stk. 3 (nyt stykke)	Bestemmelsen præciserer, at renter, der beregnes af den til enhver tid skyldige del af købesummen, kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi.

§ 8, stk. 1
(§ 8, stk. 1)

Det præciseres, at den afgiftspligtige værdi af varer og ydelser, der anvendes til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, er indkøbs- eller fremstillingsprisen. Endvidere tydeliggøres bestemmelsen om den afgiftspligtige værdi for varer, som virksomheden selv har indført.

§ 8, stk. 3
(nyt stykke)

Varer og afgiftspligtige ydelser, som en virksomhed anvender ved opførelse af fast ejendom for egen regning, skal afgiftsberigtiges på grundlag af virksomhedens almindelige salgspris, eventuelt på grundlag af en kalkuleret salgspris.

§ 9, stk. 2
(§ 8, stk. 2)

Adgangen til at fastsætte regler om afgiftsberigtigelse efter standardbeløb er udvidet til at omfatte tilfælde, hvor den afgiftspligtige værdi opgøres på grundlag af en kalkulation.

§ 10
(§ 10, stk. 3)

Bestemmelsen om afgiftsberigtigelse af visse brugte motorkøretøjer er omformuleret og flyttet fra lovforslagets afsnit om den afgiftspligtige omsætnings omfang til afsnittet om afgiftspligtig værdi.

§ 11, stk. 1
(§ 9, stk. 1)

Ved den ændrede formulering præciseres, at en virksomheds afgiftspligtige omsætning omfatter de af virksomheden fremstillede eller forhandlede varer, som tages i anvendelse til formål, der ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser.

§ 11, stk. 3
(§ 9, stk. 3)

Det præciseres, at der skal svares afgift, når en registreret virksomhed afsætter maskiner og andre driftsmidler, som har været anvendt i virksomheden.

§ 12, stk. 1 b
(§ 10, stk. 1 b)

Der er tilføjet en bestemmelse, hvorefter transport af varer her i landet er afgiftsfri, når transporten sker direkte fra udlandet.

§ 12, stk. 1 c
(§ 10, stk. 1 c)

Tilføjelse, hvorefter konstruktion og formgivning for udenlandsk regning af varer, der skal fremstilles i udlandet, er fritaget for afgift.

§ 12, stk. 1 e
(nyt punkt)

Leverancer af nødvendigt udstyr og proviant til luftfartøjer og skibe i udenrigs fart er afgiftsfri.

§ 12, stk. 1 f
(nyt punkt)

Reparations-, vedligeholdelses- og installationsarbejder på luftfartøjer og skibe i udenrigs fart er afgiftsfri.

§ 12, stk. 2
(nyt stykke)

Det præciseres, at der ikke skal svares afgift ved afsætning af varer, for hvilke indgående afgift ikke kan fradrages ved anskaffelsen.

§ 12, stk. 3
(§ 10, stk. 2)

Overdragelse af en virksomheds varelager og driftsmidler kan ske afgiftsfrit, når overdragelsen sker som led i overdragelse af virksomheden, og toldvæsenet underrettes herom. Efter de tidligere forslag var det overladt til finansministeren at fastsætte regler herom.

Bilag til f. t. l. om almindelig omsætningsafgift.

- § 13, stk. 3
(§ 11, stk. 3) Tilføjelse om, at virksomheder, der skifter metode for opgørelse af den afgiftspligtige omsætning, ikke inden for de følgende 2 år kan foretage ny ændring.
- § 14, stk. 3
(nyt stykke) Pantebreve, der udstedes til hel eller delvis betaling for varer og afgiftspligtige ydelser, anses som betaling i den afgiftsperiode, i hvilken pantebrevet modtages.
- § 14, stk. 8
(§ 12, stk. 7) Den ændrede formulering er en konsekvens af ændringen i § 11, stk. 1.
- § 14, stk. 9
(nyt stykke) Bestemmelsen er en konsekvens af flytningen og omformuleringen af bestemmelsen om afgiftsberigtigelse af visse brugte motor-køretøjer.
- § 14, stk. 10
(§ 12, stk. 8) Bestemmelsen om interese-fællesskab er ændret således, at den også kan finde anvendelse, hvor der foreligger unormale kredit-betingelser.
- § 15, stk. 5
(§ 13, stk. 5) Den ændrede formulering er en konsekvens af ændringen i § 11, stk. 1.
- § 18, stk. 4
(§ 16, stk. 4) Den ændrede formulering er en konsekvens af ændringen i § 11, stk. 1.
- § 18, stk. 5
(nyt stykke) Virksomheder, der driver erhvervs-mæssig personbefordring eller udlejning af personkøretøjer, kan medregne afgiften af indkøb m. v. til disse formål til virksomhedens indgående afgift.
- § 19, stk. 1
(§ 17, stk. 1) Tilføjelse, der præciserer, at der i tilfælde, hvor der efter faktureringen sker returnering eller prisnedsættelse, skal udstedes kreditnota, og at der ved efterbetaling skal udstedes efter-betalingsfaktura.
- § 19, stk. 2
(§ 17, stk. 2) Den ændrede formulering er en konsekvens af ændringen i para-graffens stk. 1.
- § 19, stk. 4
(nyt stykke) Bestemmelsen åbner mulighed for at lempe faktureringsreglerne for transportvirksomheder og for virksomheder, der afsætter varer på Københavns Grønttorv.
- § 19, stk. 7
(nyt stykke) Ved prisangivelser skal det tydeligt tilkendegives, hvis prisen ikke indbefatter afgiften.
- § 20, stk. 3
(§ 18, stk. 3) Det fastslås i lovteksten, at virksomhederne skal føre et særligt regnskabshæfte, hvis deres almindelige forretningsregnskab ikke opfylder lovens regnskabskrav.
- § 22, stk. 1
(§ 20, stk. 1) Bestemmelsen om fristen for indsendelse af afgiftsangivelse er omformuleret under hensyn til, at visse virksomheder kan få tilladelse til at anvende kortere afgiftsperiode end 1 måned.

- § 22, stk. 3
(§ 20, stk. 3) Der er indføjlet en bestemmelse, der åbner mulighed for, at nogle eksportvirksomheder kan anvende kortere afregningsperiode end 1 måned.
- § 23, stk. 1 og 2
(nye stykker) Virksomhedens afgiftstilsvær forhøjes, hvis afgiftsangivelsen ikke indsendes rettidigt. Stk. 2 indeholder dispensationsbeføjelse.
- § 24, stk. 1
(§ 21, stk. 1) Bestemmelsen om fristen for indbetaling af afgift er omformuleret under hensyn til, at visse virksomheder kan få tilladelse til at anvende kortere afgiftsperiode end 1 måned.
- § 26, stk. 1
(§ 23, stk. 1) Tilføjelse om, at virksomheder, der er registreret under ét, hæfter solidarisk for afgiften.
- § 28
(§ 25) Tilføjelse om, at skoler henhører under godtgørelsesberettiget byggeri.
- § 33, stk. 1
(§ 30, stk. 1) Lovforslagets bestemmelser om straf er ændret i konsekvens af de foretagne ændringer i afgiftsbestemmelserne.
- § 35, stk. 5
(nyt stykke) Bestemmelse om offentliggørelse af afgørelser, der træffes af nævnet.
- § 37
(ny paragraf) Der åbnes mulighed for at godtgøre udenlandske virksomheder afgift, som de har betalt ved køb m. v. af varer, som de selv udfører til udlandet.
- § 39, stk. 2
(§ 36) Der er tilføjet en bestemmelse om, at nævnet træder i funktion fra lovens kundgørelse.
- § 40, stk. 2
(nyt stykke) Bestemmelsen fastsætter overgangsregler for løbende leverancer af gas, vand, elektricitet, varme og telefon samt for løbende lejemaal vedrørende varer.
- § 40, stk. 3 og 4
(§ 37, stk. 2) Overgangsreglerne er udbygget, og fristen for indsendelse af opgørelse af udestående fordringer er forlænget fra 8 dage til 1 måned.
- § 41, stk. 2
(§ 38, stk. 2) Tilføjelse om, at regnskabsbilag, der danner grundlag for opgørelse af afgiftsgodtgørelse af lagerbeholdninger ved lovens ikrafttræden, skal opbevares i 5 år.
- § 41, stk. 3
(§ 38, stk. 3) Ved den ændrede formulering præciseres, at det er en betingelse for at opnå afgiftsgodtgørelse af lagerbeholdninger ved lovens ikrafttræden, at den angivne frist for indsendelse af opgørelse over den krævede godtgørelse overholdes.
- § 41, stk. 4
(§ 38, stk. 4) Bestemmelsen om ratevis udbetaling af afgiftsgodtgørelse af lagerbeholdninger er omformuleret under hensyn til, at visse virksomheder kan få tilladelse til at anvende kortere afgiftsperiode end 1 måned.